

Ліягона

**Езра і Флора
Бенсон:
об'єднані
в роботі
Господа, с. 32**

**Вчитися навчати так, як
навчав Спаситель, с. 24**

**Найважливіша особа у
вашому житті, с. 56**

Маленькі руки—великі зміни, с. 64

*“Сіль—добра річ.
Коли ж сіль
несолоною стане,
чим приправити її?”*

Лука 14:34

Зліва: світанок взимку на березі
Ейн-Геді Мертвого моря. На
передньому плані—сіль.

ПОСЛАННЯ

- 4** **Послання Першого Президентства: Ідіть за пророками**
Президент Томас С. Монсон
- 7** **Послання візитного вчителювання: Якості Ісуса Христа: слухняний Син**

СТАТТІ

- 18** **Що ви оберете?**
Старійшина Рассел М. Нельсон
У ті періоди вашого життя, коли доводиться приймати багато рішень, переконайтеся, що ви приймаєте правильні.

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: фотографію надано з люб'язного дозволу Церковної історичної бібліотеки. Друга сторінка обкладинки: фотографія Гілад Масс.

- 24** **Якими вчителями повинні ми бути?**
Генеральне президентство Недільної школи
Спаситель найкраще навчає нас тому, як навчати Його євангелії.

- 28** **Порада пророка і храмові благословення**
Старійшина Коічі Аоягі
Коли ми йдемо за пророком і робимо храмове поклоніння пріоритетом, у наше життя проллється благословення.

- 32** **Флора і я: рівні партнери в роботі Господа**
Аарон Л. Вест
Дізнайтеся, як 13-му Президенту Церкви—Езрі Тефту Бенсону—допомагав його шлюб, сповнений любові й підтримки, яким він насолоджувався зі своєю дружиною Флорою.

РУБРИКИ

- 8** **Блокнот жовтневої конференції, 2014 рік**
- 10** **Ми говоримо про Христа: Година, щоб пильнувати з Ним**
Маріца Гонсалес Еспехо
- 12** **Наші домівки, наші сім'ї: Шлях до вічної сім'ї**
Гарт і Сенді Гемблін
- 14** **Роздуми: Жуки-світляки**
Девід Райт
- 15** **Служіння в Церкві: Картоплина для вчительки**
Бонні Далсруд
- 16** **Церковні новини**
- 38** **Голоси святих останніх днів**
- 80** **До нових зустрічей: Як я можу знати, що Господь простив мене?**
Президент Гарольд Б. Лі

42

42 Радьтеся часто: сімейні ради для подружніх пар

Ніколь Ек

Як почати проводити суттєві, результативні сімейні ради.

46 Мати сміливість взяти шлюб

Крістіан Хагглунд

Я знав, що шлюб був для мене наступним кроком, але я хотів дочекатися, коли Господь скаже мені, що робити.

50

48 Тема спільних заходів на 2015 рік

Генеральні президентства Товариства молодих жінок і Товариства молодих чоловіків
Тема спільних заходів цього року допоможе нам зрозуміти, як найкращим чином служити Небесному Батькові.

50 Крок за кроком

Хілларі Олсен

Молодь Італії розповідає, як вони служать Богові всім своїм серцем, могутністю, розумом і силою.

53 Служити Богові усім своїм серцем, могутністю, розумом і силою

Як втілювати в життя тему спільних заходів цього року? Ось кілька ідей.

55 Плакат: Вирушайте

56 Чому Ісус Христос важливий в моєму житті?

Ось 5 причин того, чому Спаситель може бути найважливішою особою в моєму житті.

60 Як досягати вічних цілей

Старійшина Роберт Д. Хейлз

Ці чотири цілі принесуть вам радість у процесі виконання вашої місії на цій землі.

61 Звідки я знаю:

Осередок мого життя

Роберто Пачеко Претел

Христос на Американському континенті? Мабуть місіонери помилилися.

62 По суті

63 Зробити найкращий подарунок

Маріела Родрігес

Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: знайдіть місце в автобусі.

72

64 Дай нам свою руку!

Як і ці діти, ти можеш виявляти свою турботу, шукаючи способи допомогти іншим.

66 Заклик читати вірші з Нового Завіту

Ця вправа допоможе тобі цього року читати кілька віршів з Нового Завіту кожного тижня.

69 Правильно скористатися часом

Клейтон В.

70 Наша сторінка

71 Особливий свідок: Яким чином Писання допомагають мені?

Президент Бойд К. Пекер

72 Секретна зброя

Джессіка Ларсен

Айві була найменшою в класі—як вона могла допомогти нам виграти?

74 Час вивчення Писань: Подорож, в якій ви більше дізнаєтеся про Ісуса Христа

76 Найголовніші 10 цілей Еббі

Розмарі М. Уіксом

Які 10 цілей є головними у вашому житті?

77 Фігурки персонажів з Нового Завіту: Ісус навчає у храмі

78 Молитва в автобусі

Мітсі Хіменес Рамірес

Небесний Батько може чути вашу молитву, де б ви не були.

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Ось дві ідеї:

"Як досягти вічних цілей", с. 60, і
"Найважливіша 10-ка ЕББІ", с. 76: з
початком нового року ви і ваша сім'я
можуть обдумувати певні цілі, яких ви
сподіваєтеся досягти індивідуально і
сім'єю. Ви можете прочитати статтю
сестри Розмарі М. Уіксом про 10
найважливіших цілей у житті молодих
жінок і запросити ваших дітей скласти їх
власний список цілей. Ваші старші діти
також можуть отримати користь від об-
говорення статті старійшини Роберта Д.
Хейлза про вічні цілі і важливість скласти
плани досягнення цих цілей. Заохотьте
членів сім'ї написати їхні цілі і повісити їх
у помітному місці у вашому домі.

**"Заклик читати вірші з Нового
Завіту",** с. 66: ви можете почати викону-
вати це завдання, читаючи вірші з Нового
Завіту сім'єю. Спочатку можна попро-
сити кожного члена сім'ї поділитися
своєю улюбленою історією з життя Ісуса
Христа. Після цього всією сім'єю відві-
дайте сайти: gospelart.lds.org або [scripture
restories.lds.org](http://scripture
restories.lds.org), щоб знайти відеосюжети
і твори мистецтва, які відповідають темі
згідно з вашим розкладом читання. Або
в процесі читання ви можете розіграти
сценки з Нового Завіту.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті
languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК ЦЬОГО НОМЕРА

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Викладання, 24
Вічне життя, 14, 60, 76
**Генеральна конфе-
ренція, 8**
Доброта, 72
Доземне життя, 18
Езра Тефст Бенсон, 32
**Ісус Христос, 7, 10, 24,
56, 61, 74**
Любов, 15
**Місіонерська робота,
40, 48, 53, 55, 63**

Молитва, 78
Навернення, 12
Новий Завіт, 66, 68, 74, 77
Освіта, 18
Писання, 66, 71
Повага, 72
Покаяння, 12, 39, 80
Послух, 7
Причастя, 10
Пророки, 28, 32
Прощення, 80
Рішення, 4, 6, 18

Свобода волі, 18
Сім'я, 12, 28, 32, 42, 46
**Служіння, 15, 38, 41, 48,
50, 53, 55, 64**
Сперечання, 62
Спокуса, 14
Спокута, 10
Уложення віри, 69
Храмова робота, 12, 28
Цілі, 60, 76
Шлюб, 28, 32, 42, 46

Президент
Томас С. Монсон

ІДІТЬ ЗА ПРОРОКАМИ

Я служив у Військово-Морських силах Сполучених Штатів до кінця Другої світової війни. Я був матросом. Це найнижчий з усіх чинів у ВМС. Після того я отримав чин старшого матроса, а пізніше чин писаря третього розряду.

Закінчилася Друга світова війна, і мене звільнили в запас. Однак я вирішив, що якщо коли-небудь повернуся до Збройних сил, то хотів би служити офіцером. Я думав: “Я більше не буду прибирати на кухні, я більше не буду драїти палубу, я цим більше не займатимусь”.

Після демобілізації я був зарахований до резерву ВМС США. Кожного понеділка ввечері я ходив на навчання. Я старанно навчався, щоб мати хороші оцінки. Я здав усі можливі тести: на розумові здібності, на фізичну та психологічну підготовленість. Нарешті я отримав хорошу новину: “Ви отримали звання лейтенанта запасу Військово-Морських сил США”.

Я з радістю показав посвідчення своїй дружині Френсіс і сказав: “Мені вдалося! Мені вдалося!” Вона обняла мене і сказала: “Ти так багато трудився, щоб досягнути цього”.

Але потім дещо відбулося. Мене покликали радником у єпископаті приходу. Збори єпископату відбувалися в той самий час, коли я мав ходити на військові учення. Я зрозумів, що це створює нерозв’язуваний конфлікт. Я знав, що у мене не буде часу на здобуття вищого чину офіцера запасу ВМС і виконання моїх обов’язків у єпископаті. Що мені було робити? Слід було приймати рішення.

Я молився про нього. Після того я пішов поговорити з чоловіком, який був президентом колу в часи мого дитинства,—старійшиною Гарольдом Б. Лі

(1899–1973),—який на той час служив у Квorumі Дванадцятьох Апостолів. Я сів за стіл навпроти нього і розповів, як багато для мене значило те військове звання. Я навіть показав йому листа про присвоєння звання.

Поміркувавши над цим питанням якусь мить, він мені сказав: “Ось що ви маєте зробити, брате Монсон. Ви напишете листа в штаб ВМС і скажете, що через те, що вас покликали членом єпископату, ви не можете прийняти це звання офіцера запасу Військово-Морських сил США”.

У мене впало серце. Він продовжував: “Потім ви напишете командувачу Дванадцятим підрозділу ВМС у Сан-Франциско і скажете, що просите звільнити вас з запасу”.

Я сказав: “Старійшино Лі, ви не розумієте військової служби. Звичайно ж, вони не дадуть мені те звання, якщо я відмовлюся його прийняти, але Дванадцятим підрозділ ВМС не дозволить мені звільнитися. Назриває війна в Кореї, і оскільки у мене не буде звання, то мене неодмінно візьмуть в армію. Якщо я повернуся в армію, то мені краще повернутися туди офіцером, однак цього не станеться, якщо я зараз відмовлюся від звання. Чи ви впевнені, що хочете дати мені саме таку пораду?”

Старійшина Лі поклав руку мені на плече і побатьківськи сказав: “Брате Монсон, майте більше віри. Військова служба не для вас”.

Я повернувся додому. Я поклав зволене сльозами повідомлення про присвоєння звання знову в конверт разом із листом, який його супроводжував, і відмовився його прийняти. Потім я написав листа до Дванадцятим підрозділу ВМС і попросив виключити мене зі списку офіцерів запасу.

Я б не був у Церкві тим, ким зараз є, якби не прислухався до поради старійшини Гарольда Б. Лі.

Мої документи про звільнення з запасу ВМС були в останній групі серед тих, що розглядалися перед початком Корейської війни. Мій військовий підрозділ був укомплектований. Через шість тижнів після того як мене покликали радником єпископату, я був покликаний єпископом свого приходу.

Я б не був зараз у Церкві тим, ким є, якби не прислухався до поради пророка, якби я не молився про своє рішення, якби я не навчився цінувати важливу істину: часто мудрість Бога виглядає для людей глупотою¹. Але найбільшим єдиним уроком, який я засвоїв у смертному житті, це те, що коли Бог говорить, а Його діти слухаються, вони завжди будуть праві.

Кажуть, що історія обертається на маленьких шарнірах. Так

само і наше життя. Рішення визначають долю. Однак ми не залишені напризволяще у прийнятті рішень.

Якщо ви хочете побачити світло небес і якщо ви хочете відчутти натхнення Всемогутнього Бога, якщо ви

хочете мати в грудях відчуття, що Небесний Батько скеровує вас, тоді йдіть за Божими пророками. Якщо ви йдете за пророками, то ви будете на безпечній території. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Див. 1 Коринтянам 2:14.

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Лише невелика кількість членів Церкви отримає особисту пораду від апостола, як це сталося з Президентом Монсоном. Але ми також можемо мати благословення, якщо виконуємо вчення пророків та апостолів. Ви можете прочитати виступи Президента Монсона з останньої генеральної конференції (не забудьте про вступні за заключні слова також). Відшукайте в них особливі настанови або заклики до дії. З тими, кого ви відвідуєте, ви можете обговорити, чого навчилися, і поміркувати над тим, як застосовувати пораду Президента Монсона.

Ідеї щодо того, як навчати цього послання молодь та дітей, містяться на с. 6.

Порада для прийняття важких рішень

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, розповідав про час, коли він дослухався до поради пророка. Під час однієї з генеральних конференцій Президент Езра Тефт Бенсон (1899–1994) закликав членів Церкви позбавитися боргів—особливо іпотечних боргів.

Президент Айрінг розповідав: “Я обернувся до своєї дружини і спитав: “Ти гадаєш є якийсь спосіб, як ми можемо зробити це?” Спочатку ми нічого

не могли придумати”. Але ввечері він подумав про власність, яку вони протягом кількох років без успіху намагалися продати. Ми довіряли Богові і ... словам з послання Його слуги, [тож] замовили телефонні переговори. ... Я почув відповідь, яка й по цей день зміцнює мою довіру до Бога і Його слуг”. Того самого дня один чоловік розмістив оголошення про купівлю власності Айрінгів за ціну, яка трохи перевищувала суму застави. Невдовзі Айрінги звільнилися

від боргу (див. “Покладіть довіру на Бога, а тоді йдіть і працюйте”, *Ліягона*, лист. 2010, сс. 72–73).

Можливо, у вас немає застави, яку треба сплачувати, але пророча порада може скерувати вас тут і зараз у прийнятті складного рішення стосовно роботи, освіти, поїздки на місію і того, з яким хлопцем чи дівчиною зустрічатися. Обговоріть зі своєю сім’єю або однолітками те, як ви можете йти за пророком у прийнятті рішень.

ДІТЯМ

Знайди свій шлях

Нам доведеться приймати багато рішень, аби повернутися назад до Небесного Батька. Ми можемо приймати найкращі рішення, коли йдемо за пророком.

Знайди свій шлях у лабіринті. Коли доведеться приймати рішення, звертай увагу на пораду пророка!

Читай Писання
Йди праворуч

Молися
Йди вниз, а потім праворуч

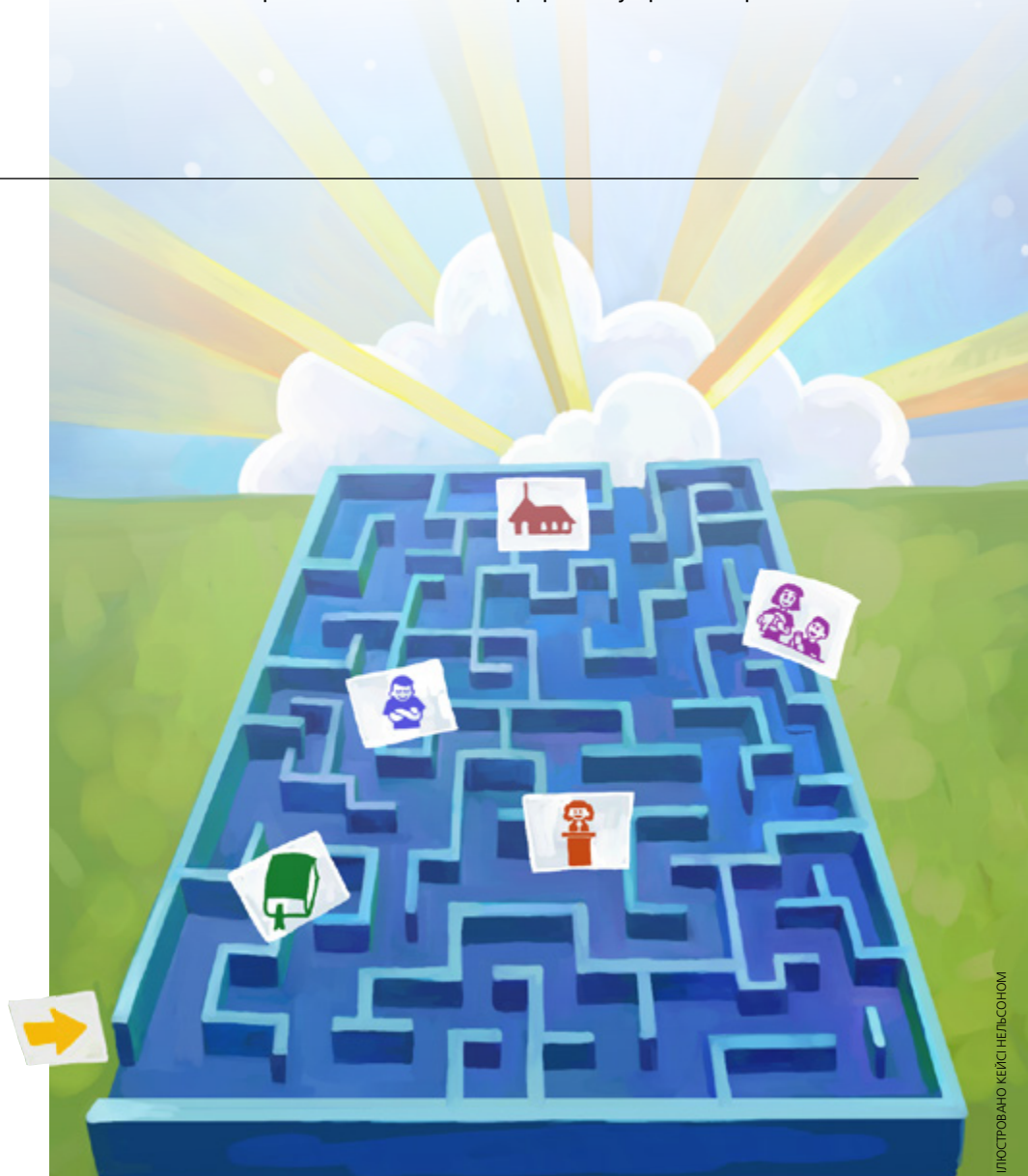
Ділися своїм свідченням
Йди праворуч

Допомагай іншим
Йди вниз, а потім ліворуч

Ходи до церкви
Йди вгору

З молитвою вивчіть цей матеріал і спробуйте зрозуміти, чим поділитися. Як розуміння життя і місії Спасителя збільшить вашу віру в Нього і благословить тих, про кого ви піклуєтеся як візитна вчителька? Більш докладна інформація міститься на сайті reliefsociety.lds.org.

Якості Ісуса Христа: слухняний Син

Це одне з серії послань візитного вчителювання, де розповідається про якості Спасителя.

Коли ми наслідуємо приклад слухняності Ісуса Христа, це зміцнює нашу віру в Нього. “Чи не дивно,—сказав старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів,—що Христос вибирає перше і основне, щоб визначитися по відношенню до Свого Батька—що Він любив Його, слухався Його і підкорявся Йому, як вірний Син, Яким Він і був? ... Послух—це перший закон небес”¹.

Писання навчають нас: “Коли ми отримуємо якесь благословення від Бога, то це завдяки виконанню того закону, на якому воно ґрунтується” (УЗ 130:21). Наше духовне зростання відбувається тоді, коли ми наближаємося до Бога через послух і запрошуємо в наше життя силу Спасителевої Спокути.

“Коли ми слухняні принципам і заповідям євангелії Ісуса

Христа,—сказав старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів,—ми насолоджуємося потоком благословень, обіцяних Богом у Його з нами завіті. Ці благословення дають нам здатність діяти, а не просто бути підвладними зовнішньому впливу протягом життя. ... Послушність дає нам більше влади над нашим життям, більшу здатність рухатися, працювати і творити”².

Додаткові уривки з Писань

Лука 22:41–46; Учення і Завіти 82:10; 93:28

ПОСИЛАННЯ:

1. Jeffrey R. Holland, “The Will of the Father in All Things” (Brigham Young University devotional, Jan. 17, 1989), 4, speeches.byu.edu.
2. Д. Тодд Крістофферсон, “Сила завітів”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 21.
3. Девід А. Беднар, “Навернені до Господа”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 109.

Віра, сім'я, допомога

З Писань

“Чи можна передати іншій особі духовну силу, яка з'являється внаслідок постійного послуху заповідям?—питає старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.— Очевидна відповідь ... —ні”³.

Притча про десятьох дів є прикладом цього принципу. Незважаючи на те, що каганці взяли всі діви, щоб “зустріти молодого”, лише п'ятеро з них були мудрими і взяли оливу для своїх каганців. Інші ж п'ятеро були нерозумні, бо вони “не взяли із собою оливи”.

А опівночі крик залунав: “Ось молодий,—виходьте назустріч!” Всі діви наготували свої каганці, однак у нерозумних дів не було оливи. Вони ж сказали до мудрих дів: “Дайте нам із своєї оливи, бо наші каганці ось гаснуть”.

Мудрі ж відповіли та сказали: “Щоб, бува, нам і вам не забракло,—краще вдайтеся до продавців, і купіть собі”. “І як [нерозумні діви] купувати пішли, то прибув молодий; і готові ввійшли на весілля з ним,—і замкнені двері були” (Матвій 25:1–13).

Поміркуйте над цим

Які приклади послуху є в Писаннях?

БЛОКНОТ ЖОВТНЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ, 2014 РІК

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав ... чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Вивчаючи матеріали жовтневої генеральної конференції 2014 року, ви можете звертатися до цих сторінок (і Блокнотів конференцій у майбутніх випусках). Це допоможе вам у вивченні й застосуванні останніх учень сучасних пророків і апостолів та інших провідників Церкви.

ДОКТРИНАЛЬНІ ПИТАННЯ

Сьогодні нас ведуть сучасні пророки

“Минулого року, коли Президент Монсон сягнув рубіж свого 5-річного служіння Президентом Церкви, він, згадуючи попередні 50 років служіння в якості апостола, сказав наступне: “... Я запевняю вас, що Церква у хороших руках. Система, встановлена для Ради Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох [Апостолів], дає нам упевненість, що вона завжди буде в хороших руках і що б не трапалося, немає необхідності переживати чи боятися. Наш Спаситель, Ісус Христос, Якого ми наслідуємо,

Якому ми поклоняємося і Якому ми служимо, завжди на чолі”¹.

“Президенте Монсоне, ми дякуємо вам за ці істини! І ми дякуємо вам за ваше життя взірцевого і відданого служіння. ... Ми підтримуємо вас, не лише підняттям рук, але усіма нашими серцями і самовідданим служінням”.

Старійшина Рассел М. Нельсон, “Підтримка пророків”, *Ліягона*, лист. 2014, с. 76.

ПОСИЛАННЯ:

1. “Message from President Thomas S. Monson”, *Church News*, Feb. 3, 2013, 9.

ПРОРОЧЕ ОБІЦЯННЯ

Шлях Христа

“Якщо ми намагаємося поставити Христа в центр свого життя, вивчаючи Його слова, наслідуючи Його вчення і йдучи Його шляхами, то, згідно з Його обіцянням, Він дасть нам вічне життя, яке Він здобув Своєю смертю. Немає вищої мети за цю—свідомо підкоритися Його дисципліні і стати Його послідовниками та виконувати Його роботу впродовж усього життя. Ніщо інше, жоден інший наш вибір не зробить з нас того, що може зробити Він”.

Президент Томас С. Монсон, “Стежку ніг своїх вирівняй”, *Ліягона*, лист. 2014, с. 88.

ПІСТ БЛАГОСЛОВЛЯЄ ВСІХ

“Я приношу свідчення про чудеса, як духовні так і мирські, які приходять до тих, хто живе за законом посту. ... Плекайте цей священний привілей принаймні щомісяця і будьте настільки щедрими,

наскільки дозволяють обставини, у ваших пожертвуваннях від посту та інших гуманітарних, освітніх та місіонерських внесках. Я обіцяю, що Бог буде щедрим з вами, і ті, хто знайдуть полегшення від ваших рук, назвуть ваше ім'я благословенним навіки”.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, “Хіба всі ми не є жебраками?”, *Ліягона*, лист. 2014, с. 42.

ВІДПОВІДІ ДЛЯ ВАС

На кожній конференції пророки і провідники дають натхненні відповіді на запитання, які можуть виникати у членів Церкви. Скористайтеся своїм примірником журналу з матеріалами конференції за листопад 2014 р. або зайдіть на сайт conference.lds.org, щоб знайти відповіді на ці запитання:

- Яким чином Небесний Батько та Ісус Христос є єдиними? Див. Роберт Д. Хейлз, “Вічне життя—пізнати нашого Небесного Батька і Його Сина, Ісуса Христа”, с. 80.
- Що таке свідчення і як мені його отримати? Див. Крейг С. Крістенсен, “Я знаю це сам”, с. 50.
- Що мені треба робити під час пошуку відповідей на свої запитання? Див. М. Рассел Баллард, “Залишайтеся у човні і тримайтеся!”, с. 89.

ПРОВЕДЕННЯ ПАРАЛЕЛЕЙ

ХРАМИ

Іноді кілька промовців виступають з однією євангельською темою. Ось що сказали про храми три промовці:

- “Ми можемо отримати натхнення і одкровення в храмі—а також силу долати життєві негаразди”. —Сестра Лінда К. Бертон, “Підготовлені у спосіб, який ніколи не був відомим”, с. 111.
- “Насичуючись духом храму, ми можемо дізнатися про реальність, силу Спасителевої Спокути в нашому особистому житті та мати надію на неї”. —Сестра Ніл Ф. Мерріотт, “Діліться вашим світлом”, с. 117.
- “Якщо ми хочемо отримати всі благословення, які Бог так щедро пропонує, наш земний шлях має вести до храму. Храми є вираженням Божої любові”. —Сестра Джин А. Стівенс, “Завітні дочки Бога”, с. 114.

Щоб прочитати, подивитися або послухати виступи з генеральної конференції, зайдіть на сайт conference.lds.org.

ГОДИНА, ЩОБ ПИЛЬНУВАТИ З НИМ

Маріца Гонсалес Еспехо

Одного дня я готувала виступ на причасних зборах. Я вивчала статтю “Спокута Ісуса Христа” старійшини Джеффрі Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, за березень 2008 р. в *Ліягоні*. В цій статті старійшина Холланд розповідає про сон старійшини Орсона Ф. Уїтні (1855–1931), в якому він бачив Спасителя в Гефсиманському саду. Старійшина Уїтні описав побачені ним біль і страждання, які переніс Спаситель. Тоді він написав:

“Потім Він піднявся і пішов туди, де апостоли, схилившись на коліна, міцно спали! Він легеньким поштовхом розбудив їх і з м'яким докором у голосі, де не було й тіні гніву чи лайки, запитав, чи не могли б вони попилувати з Ним одну годину. ...

Повернувшись на Своє місце, Він знову помолився, а потім прийшов і побачив, що вони знову сплять. Він ще раз розбудив їх, перестеріг, а потім повернувся і молився, як і раніше. Це повторювалося три рази”¹.

Коли я прочитала це, дух одкровення увійшов у мій розум. У ту мить я зрозуміла, що спосіб, як я можу “пилувати з Ним годину” полягав у моєму ставленні до причасних зборів щонеділі.

З того часу я пізнала, що це той час, коли ми можемо молитися нашому Небесному Батькові більш змістовно. Молитва є важливою в усі часи, однак Дух, Який присутній у причасну годину, дає можливість піднятися ближче до Небесного Батька і нашого Спасителя, Ісуса Христа. Коли ми зосереджуємося думками на Господі, то, у певний спосіб, приєднуємося до Нього в час агонії, коли Він терпів, беручи на Себе наші гріхи. Це час, щоб

визнати біль, який Він вистраждав за нас.

Причасні збори для мене є дуже важливими. Для мене—це час нескінченного спасіння. Він став священним часом, коли я пригадую мої завіти і зобов'язуюся в молитві і в Дусі шанувати їх, та наслідую досконалий приклад мого Спасителя. Я знаю, що Він живе і любить мене. Я знаю, що тільки завдяки Його жертові і Його безцінній крові, яку було пролито, всі ми можемо спастися.

ЧАС РОЗДУМІВ І БЛАГОГОВІННЯ

“[Причастя] має бути часом зосереджених роздумів і благоговіння. Воно має викликати духовні почуття і враження. А тому, не має бути метушні. Воно не є тим, що потрібно швидко виконати і перейти до справжньої мети причасних зборів. Це і є справжня мета зборів. І все, про що говорять, співають і моляться під час цих служінь, має узгоджуватися з величиною цього священного обряду”.

Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “This Do in Remembrance of Me”, *Ensign*, Nov. 1995, 68.

Я знаю, що це так, бо, коли я намагалася “пильнувати з Ним”, моє розуміння було просвітлене, моє життя було благословенне, а моє бачення вічного життя в Його присутності стало глибшим. ■

Автор живе в Іка, Перу.

ПОСИЛАННЯ:

1. Орсон Ф. Уїтні, процитовано Джеффри Р. Холландом, “Спокута Ісуса Христа”, *Ліягона*, бер. 2008, с. 33.

ЯК ПРИЙНЯТТЯ ПРИЧАСТЯ МОЖЕ ЗМІНИТИ МОЄ ЖИТТЯ?

На жовтневій генеральній конференції 2012 року старійшина Дон Р. Кларк, сімдесятник, навчав: “Якщо ми правильно готуємося до причастя, ми можемо змінити наше життя”. Потім він запропонував “п’ять принципів, які можуть благословити наше життя, за умови гідного прийняття причастя”:

1. Мати відчуття вдячності за Спокуту Ісуса Христа.
2. Пам’ятати, що ми поновлюємо завіт хрищення.
3. Прагнути прощення наших гріхів.
4. Прагнути натхнення для вирішення наших проблем.
5. Гідно приймати причастя, щоб ми могли сповнитися Святого Духа.

Старійшина Кларк пообіцяв: “Причасні збори завжди будуть чудовими, якщо ми зробимо причастя центром нашого поклоніння”¹.

ПОСИЛАННЯ:

1. Див. Дон Р. Кларк, “Благословення причастя”, *Ліягона*, лист. 2012, сс. 104–106.

ШЛЯХ ДО ВІЧНОЇ СІМ'Ї

Гарт і Сенді Гембліни

Коли сім'я Акауола на вернулася, вони сповнилися рішучесті увійти в храм.

Одного недільного ранку, провівши чи не всю ніч з друзями за розпиванням алкоголю і п'янкої кави, Сіопе Акауола з Тонга повертався додому і побачив якусь сім'ю у найкращому недільному одязі. Йдучи вулицею, вони сміялися і розмовляли. Сіопе стало цікаво, чому вони такі щасливі, тож він пішов за ними, щоб побачити, куди вони йдуть.

Сіопе побачив, що сім'я увійшла в церковну будівлю святих останніх днів. Крізь вікно він дивився, як приходять інші люди. Обличчя сімей випромінювали щастя, коли вони сиділи разом і співали пісні поклоніння.

Сіопе згадав про свою дружину, Ліу. З часу одруження їхня взаємна любов поступово згасала. Сіопе хотів повернути цю любов. Він поквапився додому і сказав своїй дружині, що знайшов спосіб допомогти їхній сім'ї стати успішною: вони мають приєднатися до Церкви.

Того ж дня Сіопе пішов додому до єпископа у своєму селі. Єпископ упізнав Сіопе, бо бачив його п'яним на вулицях. Під час їхньої розмови Сіопе бачив сумнів на обличчі єпископа, однак він був налаштований рішуче; він сміливо сказав єпископу, що хоче христитися. Єпископ подумав і запросив Сіопе увійти. Він почав навчати його євангелії Ісуса Христа.

Спочатку Ліу поставилася до цього без ентузіазму, однак вона бачила, що її чоловік поступово змінювався на краще. Сіопе почав більше часу проводити зі своїми дітьми і виявляти більше любові своїй дружині й сім'ї своїми вчинками. Тож Ліу також почала слухати уроки місіонерів і невдовзі обоє вони християлися.

З наближенням річниці їхнього хрищення, сім'я Акауола мріяла про чудові благословення храму. Сіопе сказав: "Якщо благословення храму ще величніші, ніж ті, які ми отримали після хрищення, уявіть, наскільки чудовими мають бути ці храмові благословення!" Попри їхнє бажання запечататися, храм в Тонга знаходився на реконструкції, тож вони мали чекати більше року або здійснити коштовну подорож до Нової Зеландії або Фіджі, щоб відвідати храм.

Сім'я ретельно обдумувала і молилась про те, що їм робити. Зрештою вони вирішили взяти невелику позику. Коли вони чекали на схвалення позики, банк, що займався нею, було знищено пожежею. Усі позики були відкладено до наступного року.

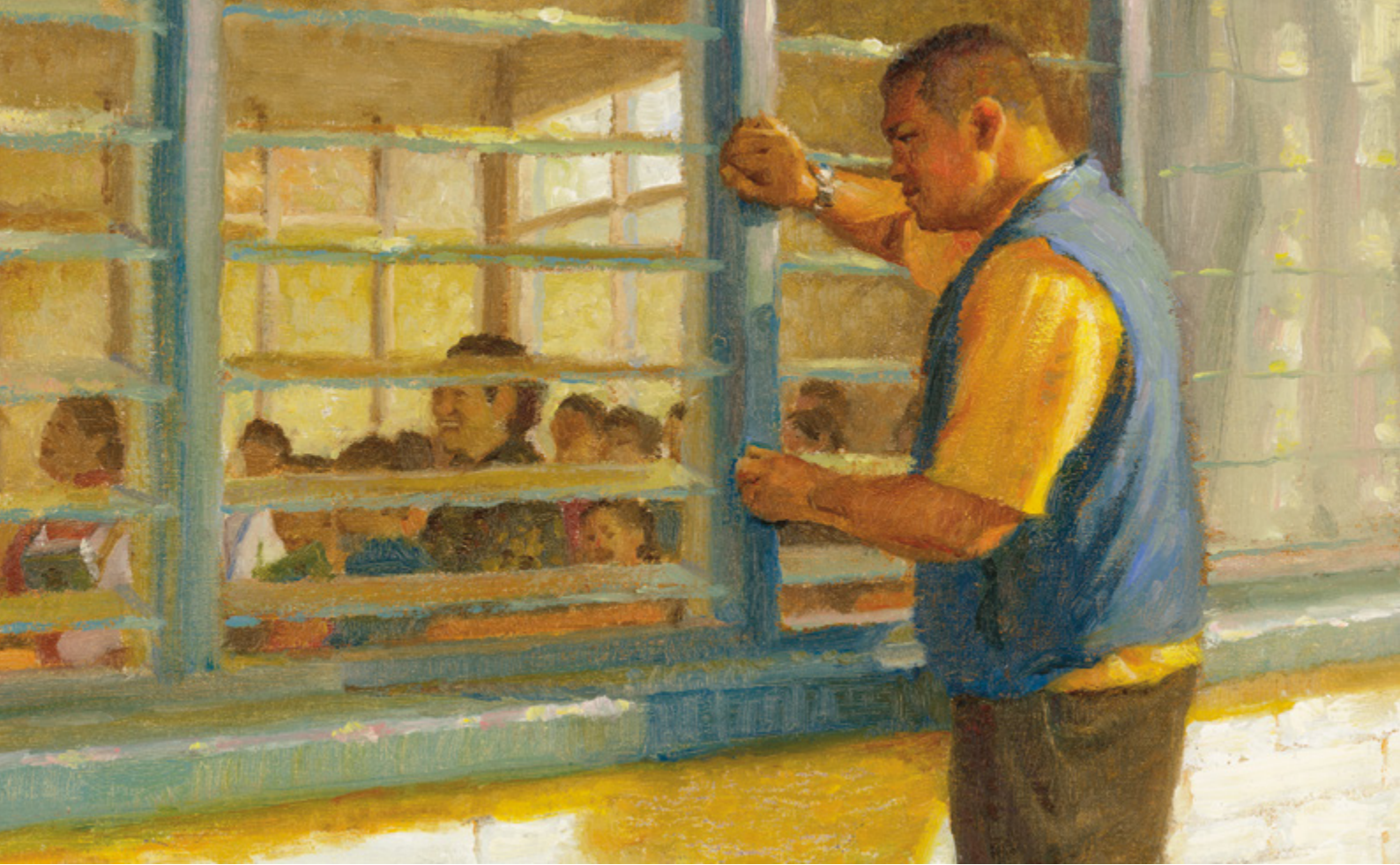
Сіопе і Ліу відчували сум. Вони сиділи разом у своїй вітальні і молилися про чудо. Коли вони молилися і радилися разом, прийшла відповідь:

"У своєму розумі я побачив сімейний мікроавтобус і знав, що то була відповідь на наші молитви", — сказав Сіопе. Наступного дня їм вдалося продати мікроавтобус і придбати авіаквитки до Фіджі для всієї їхньої сім'ї з п'яти чоловік.

Пізно ввечері вони прибули до міста Наді, Фіджі, з трьома втомленими дітьми. Попереду їх ще чекала довга подорож до храму в Суві. Ліу сказала: "Я пізнала, що чим більше ми намагаємося наблизитися до Господнього дому, тим більше Сатана намагається змусити нас здатися, перш ніж ми отримаємо благословення".

Коли вони сиділи в аеропорту і намагалися вирішити, що робити далі, якась жінка допомогла їм знайти притулок на ніч і домовилася про транспорт до Суви наступного дня за меншу за звичайну ціну. Вони

відчували, що Бог послав ангела, щоб допомогти їм.

Вони прибули до храму наступного дня. “Коли ми увійшли до храму, я відчула мир і спокій у своєму серці,—сказала Ліу.— Я ще ніколи не бачила такої чистоти й білизни у своєму житті, як у храмі. Мені на ум спала думка: якщо храм—це дім, зроблений людиною, і він такий прекрасний, тоді, наскільки чудовим має бути дім, який пообіцяв нам Небесний Батько!”

Досвід, який вони здобули у храмі, змінив життя їхньої сім’ї.

Ліу сказала: “Весь час, коли ми були на Фіджі, я відчувала любов до нас Нашого Небесного Батька. Коли ми вирішуємо йти за Ним, Він дійсно добре дбає про нас”.

Чудові благословення продовжували приходити в сім’ю Акауола, коли вони повернулися додому. Сіопе і Ліу отримали в коледжі стипендії, здобули ступені з викладання і були прийняті на роботу в середню школу “Ліягона”.

Навчаючи, вони дізналися про дітей, яким потрібно було житло. Іноді по одному, а частіше по двоє й по

трое, діти почали стукати у двері Сіопе і Ліу. А Сіопе і Ліу впускали їх. В їхньому маленькому помешканні зараз живе 20 чоловік. Вони “всиновили і в дочерили” ще п’ятьох дітей, які вже поїхали навчатися в університеті або служити на місії.

Сіопе і Ліу знають, що ці діти виростуть і будуть успішними, коли їм даруватимуть любов і покажуть напрямок в їхньому житті. Ті, хто не був членами Церкви, прийняли євангелію і зараз все більше прагнуть служити на місії. Сіопе і Ліу називають всіх дітей, про яких піклуються—*своїми* дітьми, а всі діти називають Ліу і Сіопе—мамою й татом. Акауоли знають, що отримали рясні благословення, і вони з радістю діляться цими благословеннями з іншими людьми. ■

Автори живуть у штаті Аляска, США, і служать на місії в Тонга.

ЖУКИ-СВІТЛЯКИ

Девід Райт

Чого ми прагнемо—вічних нагород, чи чогось іншого?

Кілька років тому я працював на археологічній ділянці під назвою Агуатека, яка розташована в прекрасній і віддаленій частині Гватемали, до якої можна дістатися, лише подолавши довгу відстань човном, звивистою річкою Петексбатун.

Одного вечора я повертався до Агуатеки з кількома археологами, провівши цілий день на сусідній ділянці. Коли ми пливли вгору по річці на човні, і тишу порушував лише глухий шум мотору і сюрчання комах, я обперся на бік човна і насолоджувався спокійною подорожжю і безмісячною, незвично ясною ніччю. Коли човен повторював повороти серпантину річки, я намагався не втратити своє відчуття напрямку, відстежуючи Полярну зірку. Іноді Полярна зірка зникала за темними силуетами дерев, що вишукалися по берегам річки, але вона завжди невдовзі знову з'являлася.

На одному з поворотів річки я знову загубив Полярну зірку за верхівками дерев. Коли човен повернув у південному напрямку, я швидко знайшов її, відчуваючи себе моряком в давнину, гордий від того, що можу не втрачати орієнтир. Однак, спостерігаючи за нею протягом однієї хвилини, я зрозумів, що помилився: я знайшов не Полярну зірку і навіть взагалі не зірку. Я дивився на жука-світляка.

Лише тоді я побачив, що багато

“зірок” наді мною в дійсності були жуками-світляками, які тихо ширяли в теплому нічному небі. Дивовижним чином відблиск десятків жуків-світляків над головою був майже таким самим, як і відблиск далеких зірок і галактик, а через повороти човна на річці їх легко можна було сплутати.

“Як можна було сплутати крихітного жучка з зіркою майже безмежної яскравості?”—подумав я. Відповідь була очевидною: вся справа була у відстані. Відносно слабке й недовготривале світло жука-світляка конкурувало з зірками лише тому, що жуки-світляки знаходилися на відстані лише одного-двох метрів наді мною, а зірки були так далеко. З того місця, звідки я спостерігав, обое здавалися майже однаковими.

Подібно до жуків-світляків, спокуси і випробування видаються

великими, оскільки вони біля нас. Між тим обіцяні благословення, подібно до зірок, можуть здаватися дуже далекими.

Наша духовна короткозорість може мати багато наслідків. Чим дальшою здається нагорода, тим більше ми маємо спокусу думати, що можемо зволікати з днем нашого покаяння і все ж повернутися до Небесного Батька, щоб претендувати на вічний спадок (див. Алма 34:33–34). Ми можемо почати сумніватися у вічній винагороді або вирішити, що веселіше буде потурати тілесній людині зараз, ніж чекати благословень, які можуть прийти набагато пізніше. Нас може страхати жорстока боротьба проти гріха, яка триватиме все життя, або нестача віри в те, що наш Спаситель допоможе нам вистояти атаки Сатани.

Час від часу всі ми втрачаємо бачення вічності; виклик у тому, щоб повернути його якомога швидше. Хоч світ може пропонувати привабливі, підроблені нагороди, ми можемо дивитися на Ісуса Христа, коли просуваємося вигонами й поворотами життя, і вірити, що дійсно “тим, хто шукає Його, Він дає нагороду” (Євреям 11:6).

Минуло багато років з того часу, як я плив у тому човні річкою, та навіть сьогодні я зупиняюся, коли стикаюся зі спокусою, і нагадую собі: “Це лише жук-світляк”. ■
Автор живе в штаті Флорида, США.

КАРТОПЛИНА ДЛЯ ВЧИТЕЛЬКИ

Бонні Далсруд

Я навчилася тому, що мені не потрібно кожного разу робити щось велике, аби послужити.

Невеликий вияв любові також є чудовим.

За час роботи вчителькою початкової школи впродовж 25 років я отримувала від своїх учнів багато цікавих речей. Безглузді записки, малюнки, всякого виду поробки—це звичні подарунки. Однак минулого року я вперше отримала картоплину.

“Картоплина для вчительки,— з гордістю сказала маленька Емма, коли підійшла до мого столу,—бо в мене не було яблука”. Це була середнього розміру картоплина, добре вимита і гарна, якою тільки може бути картоплина. Я подякувала їй і поклала картоплину на стіл. Я бачила, як великі блакитні очі Емми сяяли від гордості кожного разу, коли вона дивилася на неї впродовж дня.

Після школи, коли я працювала за своїм столом, я не могла не дивитися на картоплину з ніжною усмішкою. Діти дивляться на все просто, і тією звичайною картоплиною Емма навчила мене чомусь важливого. Картоплина залишалася на моєму столі більше тижня, бо була чудовим нагадуванням.

Як візитна вчителька і сестра у своєму приході я хотіла

служити іншим, але завжди чекала на “яблуко”, перш ніж знайти час для того, щоб допомогти. Я була дуже зайнята і не могла приготувати їжу для когось, або я б хотіла подарувати квітку, але, не маючи змоги заїхати до квіткового магазину, я не зважала на тихий спокійний голос Духа, Який шепотів, що хтось потребує мого служіння.

“Я зроблю щось у ці вихідні, коли матиму час,—втішала я себе.— Я сьогодні нікому не потрібна”.

Але якщо я комусь дійсно потрібна? Що було б, якби я не знехтувала спонуканням відвідати літню сусідку або молоду вдову, яка щойно втратила чоловіка? Чи могла б я допомагати або служити хоча б

тим, що в змозі запропонувати на ту мить—“картоплину”?

Емма виклала мені великий урок, який я тепер намагаюся з усіх сил застосовувати в житті. Якщо у мене немає яблука, я натомість даю картоплину, і я даю її в цю ж мить. Я не чекаю, поки зможу приготувати якусь страву або свій особливий пиріг з лимонним кремом, натомість я купую коробку печива. Я нечасто потрапляю до флориста, але можу заїхати і просто поговорити з кимось, навіть без квітки. Було б так чудово зробити вручну вітальну листівку, але не менш приемним буде простий телефонний дзвінок. Мені не потрібно кожного разу робити щось велике, аби послужити. Невеликий вияв любові також є чудовим.

Зараз я тримаю ту картоплину вдома, але не думаю, що коли-небудь її з'їм. Вона служить мені постійним нагадуванням служити тоді, коли відчуваю спонукання. Я даю те, що можу зараз, замість того, щоб відкладати на потім. Картоплина для вчительки дійсно була найкращим даром. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ЦЕРКОВНІ НОВИНИ

Щоб дізнатися більше про церковні новини та події, відвідайте сайт news.lds.org.

Вимоги заохочують студентів семінарії підняти рівень навчання

По всій Церкві впроваджуються нові вимоги для закінчення семінарії, які допоможуть студентам “підняти рівень навчання”. Вимоги, які набувають чинності на початку цього річного вивчення курсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, складаються з двох основних елементів:

1. Від студентів буде вимагатися прочитати книгу Писань, яку вони вивчають того року, і крім того отримати залік за відвідуваність (нарахована кількість кредит-годин) і підтвердження

Студенти семінарії в Гайані, Південна Америка, разом вивчають Писання.

гідності від свого єпископа або президента філії. На необхідності читати Писання наголошувалося і в минулому, але зараз це буде вимогою для закінчення курсу.

2. Від студентів буде вимагатися пройти два оцінювання протягом року і отримати загальний бал не менше 75 відсотків. Одне оцінювання буде проводитися в середині навчального року, а друге—в кінці. Оцінювання переважно стосуватиметься розуміння доктрин і застосування євангельських принципів у повсякденному житті.

Нові вимоги в семінарії—разом з *Провідайте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* і навчальним планом Недільної школи для молоді, *За Мною йдіть*—нададуть молоді можливість стати більш самодостатніми у своїх свідченнях, поглибити своє розуміння євангелії і збільшити здатність ділитися своїм знанням, готуючись до життя, сповненого служіння і учнівства.

Наприкінці кожного року студенти отримують сертифікат, в якому буде зазначено, що вони виконали необхідні вимоги (включаючи читання й оцінювання), або сертифікат про відвідування курсу, в якому зазначатиметься, що вони задовольнили вимоги щодо відвідуваності. ■

Акція з індексування встановлює рекорд

Учасники міжнародної акції з індексування встановили новий рекорд з найбільшої кількості учасників-індексаторів он-лайн за один день. Двадцять другого липня 2014 року загалом 66511 волонтерів увійшли в Інтернет, щоб переглянути зображення історичних записів і переписати інформацію з них для внесення в пошукову базу даних на сайті FamilySearch.org. Попередній рекорд одного дня—49025 волонтерів—був встановлений в липні 2012 року під час найактивнішої фази акції з індексування даних перепису населення США у 1940 році.

Під час поточної акції також було досягнуто другого за значенням найвищого поєданого (індексування або арбітраж) загального показника поданих записів, який сягнув понад 5,7 мільйонів. (Кожен запис індексується двома волонтерами, а потім переглядається третім волонтером, відомим як арбітр, який пересвідчується в тому, що запис проіндексовано якісно й точно).

“Наші члени Церкви, молоді й літні, брали участь у цій акції з радісним серцем,—сказав єпископ Круе з Тулузи, Франція.— Який то був чудовий досвід!”

Крістофер Джоунс з Уельса сказав: “Ми організували наш домашній сімейний вечір таким чином, щоб усі ми могли зайнятися індексуванням—двоє батьків і семеро дітей віком від 5 до 18 років. Всі разом, як сім’я, ми проіндексували понад 900 записів!”

Наталі Террі з Бангкока, Таїланд, сказала, що їй дуже сподобалося брати участь у цьому всесвітньому дні індексування разом зі своєю 13-річною дочкою. А Кріс Шед з Чорлі, Англія, сказав, що зміг знайти близько 30 нових родинних імен, у тому числі й ім’я “маленької дівчинки, яка померла невдовзі після свого хрищення, і до цього дня її не помітили в записах перепису населення”. ■

Старійшина Девід А. Беднар каже, що соціальні медіа надають унікальну можливість ділитися євангелією.

Апостол дає пораду стосовно соціальних медіа

“Починаючи з цього місяця, у цей день, я закликаю вас очистити землю через послання, сповнені істини та праведності— послання, які є щирими, повчальними і гідними похвали—і буквально очистити землю, неначе потопом”,—сказав старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, під час виступу на Тижні освіти в Університеті Бригама Янга 19 серпня 2014 року.

“Я молюся про те, щоб ми не просто брали участь у зливовому паводку, коли рівень води стрімко зростає, а потім вона швидко відступає”,—сказав він у посланні, в якому йшлося про силу соціальних медіа у розповсюдженні істини. Старійшина Беднар назвав наш час “унікальною порою в історії світу”, в якій ми благословенні “чудесним розквітом інновацій та винаходів, які уможливили і прискорили роботу зі спасіння.

Приблизно 40 відсотків наших місіонерів по всьому світу незабаром будуть використовувати цифрові пристрої як засоби у роботі з навернення, утримання та активізації,—сказав він.— Я

певнений, що всі ми також розуміємо, як технології прискорили сімейно-історичну і храмову роботу, наше особисте і сімейне дослідження відновленої євангелії та надали нам можливість дізнаватися про світ, бачити і пізнавати його чудовими способами”.

Він згадав про недавні зусилля в роботі з соціальними медіа, включаючи відео фільм про Великдень, створений Церквою, *Because of Him* (“Завдяки Йому”), який переглянули більше п’яти мільйонів разів у 191 країні й території, та про хештег #didyouthinktopray, завдяки якому було проведено понад 40000 бесід про потребу молитися.

Ці та інші зусилля є “лише невеличким струмочком”, сказав він, закликаючи святих останніх днів “допомогти перетворити цей струмок на повінь”. Він також сказав, що користуючись соціальними медіа:

- “Ми не маємо перебільшувати, прикрашати або вдавати із себе когось або щось, ким ми не є. Наші матеріали повинні бути гідними довіри і конструктивними”.

- “Наші послання мають напучувати і надихати, а не приводити до суперечок, сварок, засудження чи приниження”.
- “Будьте сміливими й хоробрими, але не авторитарними, коли підтримуєте і захищаєте наші вірування, та уникайте суперечок. Нашою метою як учнів має бути використання каналів соціальних медіа як засобів для проектування світла та істини відновленої євангелії Ісуса Христа”.
- “Можна змарнувати надто багато часу, можна погіршити або зруйнувати надто багато стосунків, а дорожчі взірці праведності можуть спотворюватися, коли технології використовуються у неналежний спосіб. Ми не повинні дозволити, щоб навіть корисні застосунки соціальних медіа стали для нас більш пріоритетними за кращі і найкращі способи використання нашого часу, енергії та ресурсів”.
- “Нам не потрібно ставати експертами соціальних медіа або фанатиками. І нам не потрібно витрачати велику кількість часу на те, щоб створювати великі за обсягом послання і ділитися ними”. ■

Прийміть рішення бути світлом для світу, аби допомагати в роботі зі спасіння Божих дітей, аби мати радість і зрештою заслужити благословення вічного життя.

**Старійшина
Рассел М. Нельсон**
З Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

ЩО ВИ ОБЕРЕТЕ?

*Вам було доручено вашим Небесним Батьком
будувати царство Боже на землі прямо зараз
і готувати людей прийняти Спасителя.*

Ви, “молодь благородного первородства”¹, в буквальному розумінні є синами й дочками Бога, народженими у цей винятковий час світової історії для найсвятішої мети. Хоча моральні та релігійні цінності суспільства слабшають по всьому світу, молодь цієї Церкви має бути прапороносцем Господа і маяком світла, яке приваблюватиме інших до Нього. Ваша сутність і мета є унікальними.

Якою є ваша сутність? Ви—діти завіту, який Бог уклав з батьком Авраамом, коли Аврааму було обіцяно, що “в насінні твоїм усі народи землі благословлені будуть” (Дії 3:25; див. також 1 Нефій 15:18; 3 Нефій 20:25). Ви також “діти того обіцяного дня”², цього періоду світової історії, коли євангелію широко будуть проголошувати по всій планеті.

Якою є ваша мета? Вас, брати, було передвисвячено в доземному царстві бути носіями священства (див. Алма 13:2–3). А вас, сестри, було обрано до заснування світу народжувати Божих дітей, дбати про них і в такий спосіб прославляти Господа (див. УЗ 132:63). Чи міркували ви, сестри, над тим, що в дійсності означає бути співтворцями з Богом?

Кожному з вас, молоді чоловіки й молоді жінки, було доручено нашим Небесним Батьком будувати царство Боже на землі прямо зараз і готувати людей прийняти Спасителя, коли Він правитиме і царюватиме під час Тисячоліття як Месія. Ваше благородне первородство, сутність, мета і божественне доручення вирізняють вас серед усіх інших.

Але ні ваше первородство, ні ваше доземне передвисвячення і доручення не можуть спасти вас чи гарантувати піднесення. Це відбудеться шляхом прийняття вами особистих рішень, коли ви оберете впустити силу Господньої Спокути у своє життя. Величний вічний принцип свободи волі є вирішальним у плані нашого Батька. Отже, ви, молодь благородного первородства, що ви оберете?

Чи оберете ви зростати у знанні?

Освіту можете здобути лише ви. Ніхто не може зробити це за вас. Де б ви не жили, розвивайте глибоке бажання навчатися. Для нас, святих останніх днів, здобуття освіти—це не лише привілей. Це—релігійний обов'язок. “Слава Бога—це розум” (УЗ 93:36). Дійсно, ваша освіта служитиме вам у вічностях.

“Будь-який рівень інтелекту, що його ми досягаємо в цьому житті, підніметься з нами у воскресінні.

І якщо людина здобуває більше знань і розуму в цьому житті ... вона матиме відповідну перевагу у світі прийдешньому” (УЗ 130:18–19).

Така довготермінова перспектива допоможе вам зробити правильний вибір щодо навчання.

Не бійтеся досягати своїх цілей—навіть своїх мрій! Однак знайте, немає короткого шляху досягнення високої майстерності та компетентності. Освіта—це різниця між *бажанням* допомогти іншим людям і *здатністю* їм допомогти.

Який спосіб життя ви оберете?

Ви маєте жити так, щоб відрізнитися від інших. Ви знаєте, що Павло сказав юному Тимофію: “Будь зразком для вірних у слові, у житті, у любові, у дусі, у вірі, у чистоті” (1 Тимофію 4:12)³. Прийміть рішення думати й діяти не так, як люди у світі. Прийміть рішення виглядати по-іншому, і ви побачите, який вплив на краще ви будете справляти. Як одного разу сказала сестра Ардет Г. Кепп, колишній генеральний президент Товариства молодих жінок: “Ви не можете бути рятувальником, якщо виглядаєте так само, як і всі плавці на пляжі”⁴.

Як молодь благородного первородства ви маєте прекрасний початок життя. Але у вас також є додаткова відповідальність. “Бо від того, кому багато дається, багато й вимагається” (УЗ 82:3; див. також Лука 12:48). Частково це зобов'язання означає бути призовником. Коли ви охристілися, то насправді були зараховані до Господньої армії⁵. В доземному житті ви були поруч з Ісусом Христом під час війни на небесах. А зараз боротьба між силами добра і зла продовжується тут, на землі. Вона є реальною! (Див. Об'явлення 12:7–9; УЗ 29:40–41). На стороні Бога—Ісус Христос, якого було передвисвячено стати Спасителем світу (див. 1 Нефій 10:4). На іншій стороні—Сатана:

бунтівник, руйнівник свободи волі (див. Мойсей 4:3)⁶.

Божий план допускає, щоб супротивник спокушав вас, аби ви могли виявляти свободу волі, вибираючи на користь добра, а не зла, вибираючи покаєння, вибираючи прийти до Ісуса Христа, повірити в Його учення і наслідувати Його приклад. Яка величезна відповідальність і величезна довіра!

Ваша свобода діяти самостійно є настільки важливою для вашого вічного розвитку і щастя, що супротивник докладає надзвичайних зусиль, аби підірвати її (див. 2 Нефій 2:27; 10:23).

Чи встановите ви пріоритети, що допоможуть вам робити вибір у житті?

Ваш вибір не завжди буде між добром і злом. Часто треба буде вибирати між двома хорошими можливостями. Не всі істини є однаковими за важливістю, тож вам доведеться встановити пріоритети. У процесі здобуття знань знайте, що найважливіша істина, яку ви можете пізнати, йде від Господа. У заступницькій молитві до Свого Батька Сам Спаситель підтвердив це. Він сказав: “Життя ж вічне—це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його” (Іван 17:3). Серед усього, що ви захочете пізнати, перш за все пізнавайте Бога, вашого Небесного Батька, та Його Сина Ісуса Христа. Пізнавайте Їх і любіть Їх, як я.

Ще один уривок з Писань, який є для мене пріоритетним і допомагав упродовж мого життя, такий: “Прагніть найперше будувати царство Боже і встановлювати його праведність, а все це вам додасться” (Матвій 6:33).

Понад усе у цьому світі ви хочете вибирати те, що приведе вас до кінцевої славетної долі—до вічного життя. Це найбільша слава, яку Бог має для вас (див. УЗ 14:7; Мойсей 1:39). Виберіть вічне життя своїм головним пріоритетом! Вивчайте Писання, такі як розділи 76 та 88 в Ученні і Завітах, щоб краще зрозуміти різницю в благословеннях, що очікують тих, хто обрав вічне життя і хто його не обрав. Оберіть вічне життя своїм найвищим пріоритетом, і ви помітите, як усе інше стане на свої місця.

З ким ви вирішите спілкуватися?

Ви будете мати справу з багатьма хорошими людьми, які також вірять у Бога. Ким би вони не були: іудеями,

Багато людей ще не знайшли божественну істину і не знають, де її шукати. Але ви, молоді благородного первородства, приходите їм на порятунок.

католиками, протестантами чи мусульманами, віруючі знають, що дійсно існує абсолютна істина. Віруючі в Бога також мають сумніня. Віруючі дотримуються цивільних і божих законів добровільно, навіть якщо іншим чином неможливо примусити дотримуватися цих законів.

Зобов'язавшись дотримуватися цивільних і божих законів, ви будете зупинитися на червоне світло, навіть якщо на дорозі немає машин. Ви, як дитя Бога, знаєте: навіть якщо поліція вас не спіймала, крадіжка і вбивство є правопорушеннями, і в кінці-кінців вам доведеться відповідати за них перед Богом. Ви знаєте, що наслідки порушення правил не тимчасові, а вічні.

Просуваючись дорогою життя, ви також познайомитеся з людьми, які не вірять у Бога. Багато з них ще не знайшли божественну істину і не знають, де її шукати. Але ви, молоді благородного первородства, приходите їм на порятунок. Велика кількість вас відгукується на заклик Божого пророка мати більше місіонерів. Ми глибоко вдячні за кожного з вас!

Спілкуючись з невіруючими, пам'ятайте, що серед них можуть бути і такі, хто лише видає себе за щирого друга (див. Уз 1:16; 89:4). Як тільки ви це розпізнаєте, втікайте від них швидко і назавжди (див. 1 Тимофію 6:5–6, 11).

На жаль, ви зустрінете людей, які з усіх сил будуть прагнути того, що здаватиметься їм щастям, але потраплять на дорогу, якою скотяться до гріха. Стережіться ковзких стежок! Будь-яке гріховне задоволення є скороминущим, а невідступні спогади про нього будуть сповнені болісним і важким почуттям провини. Гріховне перекручення природи інтимних стосунків, божественно встановлених для того, щоб поєднати чоловіка і дружину, є нічим іншим, як порожньою підробкою. Така недопустима поведінка позбавлена глибокого сенсу і приємних спогадів.

Що ви оберете—свободу чи неволю?

Нечестиві сили оточують нас. Ви в буквальному розумінні живете на території, окупованій ворогом⁷. Чума

отруйної порнографії розповзається повсюди. Вона заманює в пастку всіх, хто піддається її зрадницьким обіймам.

Це було передбачено Господом, Який сказав: “І тепер Я покажу вам таємницю, те, що відбудеться в таємних палатах, щоб призвести до вашого знищення по деяким часі, та ви цього не знали” (УЗ 38:13; див. також 28 вірш).

Поміркуйте, скільки людей і в скількох таємних палатах прагнуть знищити ваше життя і щастя! Тілесна спокуса не є новою. Апостол Петро застерігав про цю пастку, коли писав:

“Вони зваблюють пожадливістю тіла ... тих, хто [був чистим] ...

Вони волю обіцяють їм, самі будучи рабами тління. Бо хто ким переможений, той тому й раб” (2 Петра 2:18–19).

Уникайте такого рабства, мої улюблені брати і сестри. Якщо ви зараз переглядаєте порнографію, зупиніться негайно! Просіть допомоги в єпископа. Ніхто не є достатньо розумним, щоб перехитрити супротивника самотужки, якщо вас було отруєно порнографією. Вона така ж руйнівна, як проказа, викликає таку ж залежність, як і наркотик, і роз’їдає так само, як брехня.

Ви приймете рішення йти за Господом чи за філософіями людськими?

Ретельно вивчіть “Сім’я: Проголошення світові”⁸. Сім’я зазнає нападок по всьому світу, але істини з Проголошення про сім’ю зміцнять вас.

Ви маєте зрозуміти далекосяжні наслідки теперішньої полеміки, яка відбувається в суспільстві стосовно самого визначення шлюбу. Нинішні дебати точаться навколо питання, чи можуть двоє людей однієї статі укласти шлюб. Якщо у вас є питання стосовно позиції Церкви з цього або інших важливих питань, з молитвою обміркуйте його, потім послухайте пророче послання сучасних пророків. Їхні натхненні слова та натхнення від Святого Духа відкриють вашому розуму більш глибоке й більш правдиве розуміння⁹.

Дебати навколо питань шлюбу—це одна з багатьох суперечливостей, які будуть для вас викликом у майбутньому. Щоб протистояти пронизливим голосам

супротивника, ви, молодь благородного первородства, приймете рішення відстоювати Господа і Його істину.

Апостол Павло пророкував про труднощі у наші дні (див. 2 Тимофію 3:1–5). Павлове точне описання духовного спустошення наших днів закінчується обнадійливими словами, які вказують спосіб залишатися в безпеці: “І ти знаєш з дитинства Писання святе, що може зробити тебе мудрим на спасіння вірою в Христа Ісуса” (2 Тимофію 3:15).

До його поради я додам свою: продовжуйте вивчати Писання. Продовжуйте робити те, що зміцнить вашу віру в Ісуса Христа. А потім зверніть увагу на мудрі рішення, які ви стали схильні приймати.

Ваша віра в Ісуса Христа і Його євангелію додасть вам сміливості укласти шлюб і приводити у вашу сім’ю дітей, поки ви молоді й здатні це робити. Коли ви будете в моєму віці, ви цінуватимете своїх дітей, онуків та їхніх дітей більше за будь-яку славу і багатство, які ви могли б здобути без них.

Як ви готуєтеся до особистої співбесіди зі Спасителем?

Ви, молодь благородного первородства, ще не є досконалими людьми. Як і ніхто з нас. Отже, ви, як і всі ми, дякуєте за Спокуту Спасителя, яка дає можливість повного прощення за умови щирого покаяння. Ви також знаєте, що перебування тут, у земному житті, є відносно коротким. З часом кожен з вас залишить це скороминуче існування і перейде в інший світ.

День суду чекає кожного з нас. Я знаю, що “охоронець воріт є Святий Ізраїля; і Він не наймає ніякого слуги для того; ... бо ім’я Його Господь Бог” (2 Нефій 9:41). Так, кожен з нас матиме особисту співбесіду з Ісусом Христом.

Кожен день на землі дає вам час і можливість приготуватися до тієї співбесіди. Будь ласка, знайте: якщо ви приймете рішення жити на стороні Господа, ви ніколи не самотні. Бог відкрив вам доступ до Його допомоги під час вашого просування небезпечним земним шляхом. Якщо ви старанно і щиро будете виливати Йому своє серце у щоденній молитві, Він пошле Своїх ангелів вам на допомогу (див. УЗ 84:88). Він дав вам Святого Духа, Який перебуває поруч, коли ви живете гідно.

Прийміть рішення думати й діяти не так, як люди у світі. Прийміть рішення виглядати по-іншому, і ви побачите, який вплив на краще ви будете справляти.

Він дав вам Писання, щоб ви могли повною мірою бенкетувати словами Ісуса Христа (див. 2 Нефій 9:51; 32:3). Він дав вам слова сучасних пророків, до яких ви маєте дослухатися.

На кого ви покладатимете надію?

Ви знаєте, що Бог є вашим Батьком. Він вас любить. Він хоче, аби ви були щасливими. Покладайте свою надію на Нього (див. 2 Нефій 4:34; 28:31). Зробіть Його святий храм центром свого життя. Будьте гідні отримання свого ендаументу та запечатувальних обрядів. Залишайтеся вірними тих завітів і часто повертайтеся до храму. Пам'ятайте, що ваша найвища ціль—здобути найвеличніше з усіх благословень Божих, тобто вічне життя (див. УЗ 14:7). Храмкові обряди є необхідними для отримання цього благословення (див. УЗ 131:1–3).

Я закликаю вас з молитвою вивчати, що сказано в Писаннях про вашу сутність, мету і благословення (див. УЗ 86:8–11). Так, ви дійсно молоді благородного первородства, створені за Божим образом. Ви—законні

спадкоємці, які проходять випробування й перевірку. Оберіть бути світлом для світу, аби допомагати в роботі зі спасіння Божих дітей, аби мати радість і зрештою заслужити благословення вічного життя. ■

З виступу на духовному вечорі ЦСО “Молодь благородного первородства: що ви оберете?”, виголошеного в Університеті Бригама Янга—Гавайї 6 вересня 2013 року. Повну версію виступу можна знайти на сайті cesdevotionals.lds.org.

ПОСИЛАННЯ:

1. “Сагу Он”, *Нутс*, no. 255.
2. Див. “Гей, Ізраїлю, вставай”, *Гімни*, № 158.
3. Грецьке слово *anastrophe*, яке було перекладено як *у житті*, означає вищий спосіб життя.
4. Ardeth Greene Kapp, *I Walk by Faith* (1987), 97.
5. Див. “Ми усі на службі”, *Гімни*, № 150.
6. Деякі люди називають свободу волі як *вільний вибір*. Але цей вислів не відповідає Писанням. У Писаннях ідеться лише про *моральний вибір* (див. УЗ 101:78).
7. Див. Бойд К. Пекер, “Порада молодим”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 18.
8. Див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, 3 с. обкладинки.
9. У надихаючому проголошенні, виданому Церквою, стверджується: “Сім’ю встановлено Богом. Шлюб між чоловіком і жінкою є невід’ємною частиною Його вічного плану. Діти мають право народжуватися в лоні шлюбу і виховуватися батьком і матір’ю, які з цілковитою вірністю шанують шлюбні обітниці” (“Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовт. 2004, 3 с. обкладинки).

ЯКИМИ ВЧИТЕЛЯМИ ПОВИННІ МИ БУТИ?

Якщо ми дійсно бажаємо стати подібними до Спасителя, ми маємо навчитися навчати так, як навчав Він.

**Генеральне президентство
Недільної школи**

Тед Р. Каллістер, президент (по центру); Джон С. Теннер, перший радник (зліва); і Девін Г. Дюррант, другий радник (справа)

Воскреслий Господь майже завершив Свою місію в Америці. Незадовго до цього Він зійшов з небес і приніс світло, щоб розсіяти темряву, яка поглинула землі нефійців і ламанійців після Його смерті. Він навчав, свідчив і молився. Він благословляв, відповідав на питання і встановив Свою Церкву. Тепер, коли Він приготувався, щоб залишити Своїх учнів, Він дав їм завдання, яке мало сповнити їх упевненістю:

“Ви знаєте те, що ви повинні робити в Моїй церкві; бо ті діяння, які ви бачили, коли Я робив, є тими, які ви теж будете робити ...

... Отже, якими людьми повинні ви бути? Істинно Я кажу вам, такими самими, як Я є” (3 Нефій 27:21, 27).

Ісус запросив нас стати подібними до Нього, а одна з Його величких якостей—це здібність навчати. Він є взірцевим Учителем. Щоб стати подібними до Нього, нам також потрібно стати вчителями, які виявляють більше любові і змінюють життя, і не лише в церкві, але і в наших домівках. Щоб стати такими, як Він, ми повинні мати у своєму серці палке бажання навчати так, як навчав Він.

Запитання і запрошення

Ісус часто навчав за допомогою запитань і запрошень. Обміркуйте приклад, який мав місце тоді, коли Він був зі Своїми учнями на Американському континенті. В той час, коли вони молились, Спаситель явився їм і поставив відкрите запитання-запрошення: “Що б ви хотіли, аби Я дав вам?” (3 Нефій 27:2). Як би ви відповіли, якби Спаситель поставив вам це запитання?

Учні відповіли: “Господи, ми б хотіли, аби Ти сказав нам ім'я, яким ми будемо називати цю церкву; бо є сперечання серед людей стосовно цього питання” (3 Нефій 27:3).

Христос відповів на їхнє питання Своім: “Хіба вони не читали писання, в яких сказано, що ви маєте взяти на себе ім'я Христа, яке є Моїм іменем?” (3 Нефій 27:5). Це питання нагадало Його учням про те, що вони мають докласти певні зусилля, щоб знайти відповіді на свої запитання, і що відповіді на багато запитань можна знайти в Писаннях.

Після цього Він завершив, нагадавши учням про важливість Його

імені. Він запросив їх діяти і пообіцяв їм благословення: “І той, хто візьме на себе Мое ім’я і витерпить до кінця, той буде спасений в останній день” (3 Нефій 27:6).

Модель для навчання

У цих кількох коротких віршах, Ісус Христос дав нам божественну модель для навчання. Він почав із запитання, яке сприяє мисленню, і метою якого було зрозуміти потреби Його учнів. Після цього Він чекав на їхню відповідь і слухав її.

Коли Його учні відповіли, Він допоміг їм знайти те, що вони шукали, спрямувавши їх до Писань.

Зрештою Він зробив два запрошення і пообіцяв чудове благословення тим, хто волів діяти за Його запрошеннями. Навчальний метод

Христа у цьому випадку може бути підсумований цими п’ятьма принципами:

1. Ставте ефективні запитання.

Спаситель спитав: “Що б ви хотіли, аби Я дав вам?” Це питання запрошує до різних відповідей. Коли ми ставимо такі запитання, то допомагаємо учням чітко висловити те, що вони бажають дізнатися, і допомагаємо їм зосередитися на тому, що має найбільшу важливість; ми залучаємо їх до активного навчання.

2. Слухайте своїх учнів.

Ісус Христос слухав їхню відповідь: “Господи, ми б хотіли, аби Ти сказав нам ім’я, яким ми будемо називати цю церкву”. Якщо ми уважно слухаємо, то краще підготуємося зосереджуватися на потребах наших учнів.

3. Використовуйте Писання.

Христос нагадав Своїм учням: “Хіба вони не читали писання, в яких сказано, що ви маєте взяти на себе ім'я Христа, яке є Моїм іменем?” І вчитель, і учень мають приділити час Писанням, щоб підготуватися до уроків. Вивчення Писань—це ключова частина духовної підготовки, як для вчителів, так і для учнів.

4. Запрошуйте ваших учнів діяти.

Господь запросив Своїх учнів: (1) узяти на себе Його ім'я та (2) витерпіти до кінця. У *Провідуйте Мою євангелію* сказано: “Рідко повинно траплятися, або взагалі ніколи, щоб ви розмовляли з людьми або вчили їх і не запросили зробити щось, що зміцнить їхню віру в Христа”¹. Це гарна порада не тільки для місіонерів, але й для всіх учителів євангелії.

5. Нагадуйте своїм учням про обіцяні за послух благословення.

Зрештою Ісус Христос пообіцяв Своїм учням, що той, хто діє за Його запрошеннями, “буде спасений в останній день”. Христос часто обіцяє нам Свої найкращі благословення за наш послух (див. УЗ 14:7). Ми можемо чинити так само, як вчителі Його євангелії.

Наведений вище приклад ілюструє кілька важливих методів навчання, використаних Спасителем. Крім того, іноді Він навчав притчами або аналогіями. Час від часу Він кидав виклик і навіть карав Своїх наклепників. Але Він завжди навчав з любов'ю, навіть до тих, кому докоряв (див. Об'явлення 3:19).

Любть своїх учнів

Ми також маємо завжди навчати з любов'ю й милосердям, якщо навчатимемо в Спасителевий спосіб. Любов однаково відкриває серце вчителя і учня, щоб “обидва напучава[лися] і звеселя[лися] разом” (УЗ 50:22).

Яскравий приклад любові Спасителя до Його учнів можна знайти в 3 Нефії, коли Він молиться з народом, плаче з Ним і благословляє його. Коли Він молився до Свого Батька з ними, нефійці відчували Його любов: “І ніхто не може сприйняти радість, яка сповнила наші душі в той час, коли ми чули, як Він молиться за нас Батькові” (3 Нефії 17:17).

Він радів за них зі сльозами радості і благословив їх за їхню віру, настільки великою була Його любов:

“Благословенні ви через вашу віру. А тепер ось, Моя радість повна.

І коли Він промовив ці слова, Він заплакав” (3 Нефії 17:20–21).

Велика любов уможливило чудове навчання. У Писаннях написано, що “Його обличчя посміхалося до них” і “їхні серця були відкриті, і вони розуміли серцями своїми” (3 Нефії 19:25, 33).

Заохочуйте своїх учнів свідчити

Спаситель також дав Своїм учням можливість ділитися їхніми свідченнями. Наприклад: “Прийшовши ж Ісус до землі Кесарії Пилипової, питав Своїх учнів і казав: За кого народ уважає Мене, Сина Людського?

Вони ж відповіли: “Одні за Івана Христителя, одні за Іллю, інші ж за Єремію або за одного з пророків”.

Він каже до них: “А ви за кого Мене маєте?”

А Симон Петро відповів і сказав: “Ти Христос, Син Бога Живого!” (Матвій 16:13–16).

Коли Петро поділився своїм свідченням, Христос проголосив чудові благословення на нього:

“Блаженний ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров тобі оце виявили, але Мій Небесний Отець.

І кажу Я тобі, що ти скеля, і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою, і сили адові не переможуть її.

І ключі тобі дам від Царства Небесного, і що на землі ти зв'яжеш, те зв'язане буде на небі, а що на землі ти розв'яжеш, те розв'язане буде на небі!” (Матвій 16:17, 16–19).

Намагаючись стати взірцевими учителями, ми також часто ставитимемо запитання, які спонукатимуть учнів ділитися їхніми свідченнями, як в голос, так і в їхньому серці. Ми запрошуватимемо наших учнів прагнути набути особистий досвід у повсякденному житті, який зміцнюватиме їхнє свідчення. Тоді, якщо атмосфера в класі або вдома сприятиме присутності Духа, наші учні відчуватимуть себе комфортно, щоб ділитися духовним досвідом і свідченнями одне з одним.

Живіть згідно з тим, чого навчаєте

Ісус Христос закликав інших робити те, що робив Він (див. 3 Нефій 27:21)—наслідувати Його (див. Матвій 4:19). Він жив згідно з тим, чого навчав, і у такий спосіб навчав прикладом.

Він навчав про служіння, служачи. Який же це урок мав бути для Його учнів, коли Він обмив їхні ноги! “А коли обмив ноги вам Я,

Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги вмивати.

Бо то Я вам приклада дав, щоб і ви те чинили, як Я вам учинив” (Іван 13:14–15).

Він навчав про любов, виявляючи її. “Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!” (Івана 13:34).

Він навчав про молитву, молячись. Промовивши настільки особисті й настільки величні молитви, що їх не можна записати, Він сказав: “І так само, як Я молився серед вас, так і ви будете молитися в Моїй церкві. ... Знайте, Я є світло; Я подав приклад для вас” (3 Нефій 18:16).

Ісус Христос дав модель для всіх учителів євангелії, які бажають навчати в Його спосіб. Будучи не такими досконалыми, Яким був Він, ми можемо старанно жити за тим, чого навчаємо. Як і в словах дитячої пісні, вчителі повинні мати змогу казати: “Робіть, як я роблю; ідіть, ідіть за мною!”²

Навчайте, як навчав Спаситель

Всі учителі євангелії запрошуються використовувати наступні шість ключових принципів, які відображають способи навчання Спасителем:

1. Любіть тих, кого навчаєте.

- Дбайте про кожного учня.
- Зосередьтеся на потребах своїх учнів.

2. Підготуйтеся духовно.

- Живіть згідно з тим, чого навчаєте.
- Дізнайтеся про наявні ресурси.

3. Навчайте через Духа.

- Допоможіть своїм учням розпізнавати Духа.
- Будьте вчителем, який прагне навчатися.
- Створіть атмосферу, сприятливу для навчання.

4. Досліджуйте євангелію разом.

- Встановлюйте високі очікування.
- Заохочуйте своїх учнів свідчити.
- Ставте ефективні запитання.
- Слухайте своїх учнів.

5. Навчайте доктрині.

- Використовуйте Писання.
- Користуйтеся історіями і прикладами.
- Обіцяйте благословення і свідчіть.

6. Запрошуйте ваших учнів діяти.

- Допмагайте своїм учням практикуватися.
- Перевіряйте, що було зроблено за запрошенням.

Застосовуючи ці принципи, ми станемо кращими вчителями, кращими учнями, кращими батьками і кращими учнями Ісуса Христа. Бо Він наказав нам “навча[т]и один одного” “старанно” у такий спосіб, щоб “усі могли бути наставленими всіма” (УЗ 88:77, 78, 122). Нехай ті, кого ми навчаємо, побачать в нас щось від Взірцевого Вчителя, щоб в результаті цей досвід не тільки приніс інформацію, а й зміну серця. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), с. 210.
2. “Do As I’m Doing”, *Children’s Songbook*, 276.

ПОРАДА ПРОРОКА І храмові благословення

Коли я був юнаком, Японію відвідав Спенсер В. Кімбол (1895–1985), на той час член Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Він виступав на конференції, на яку я також прийшов. Я досі пам'ятаю його пораду: “Молоді люди мають їхати на місію, і їм слід укласти шлюб у храмі”.

Я відчув спонукання від Святого Духа і вирішив, що поїду на місію та укладу храмовий шлюб, хоча тоді в Японії ще не було храму.

На той час мені виповнилося 19, і я навчався на другому курсі університету. Мої батьки, які не були святими останніх днів, були абсолютно проти мого рішення служити на місії. Кожного дня я молився, щоб вони дали мені дозвіл і благословення. Минуло шість місяців, і Господь відповів на мою молитву.

“У нас фінансові труднощі, і ми більше не можемо платити за твоє навчання й давати тобі гроші на життя,— сказали мені батьки.— З цього часу й надалі ти будеш утримувати себе сам. Ми також не будемо проти твого служіння на місії!”

Я отримав благословення своїх батьків, тож залишив навчання, відслужив будівельну місію для Церкви, а потім почав шукати роботу, аби назбирати грошей для місії проповідання. З Господньою допомогою я знайшов три роботи! Кожного дня, крім неділі, увесь наступний рік я розносив газети з 3 ночі до 7 години ранку, прибирав будівлі з 9 ранку до 2 години дня і

Я свідчу, що коли ми молимося, просячи скерування, йдемо за сучасними пророками і ставимо храм на перше місце у своєму житті, Небесний Батько буде нас вести і благословляти.

працював кухарем з 5 до 7:30 вечора. Потім я переодягався і вечорами служив місіонером округу.

Коли мені було 22 роки, мене покликали до Північної Далекосхідної місії. Під час служіння на місії я відчував найбільшу радість за все своє життя, мав багато можливостей пізнавати Божу любов і отримав багато благословень. На мою сім'ю також пролилося багато благословень, і батьки подолали свої фінансові труднощі.

Слідувати за пророком

Після завершення місії Дух спонукав мене до виконання другої частини поради Президента Кімбола і не зволікати з храмовим шлюбом. За рік до цього члени Церкви в Японії почали планувати подорож до Солт-Лейкського храму. Оскільки вони мали вирушати через три місяці, я молився і постився, щоб знайти гідну молоду жінку, з якою я зможу увійти до храму.

Невдовзі я прийшов на один церковний захід у своєму рідному місті Мацумото. Там я натрапив на Шіроко Момосе, з якою ми навчалися в одній школі, коли я приєднався до Церкви. Дух відразу ж підтвердив, що вона була саме тією, кого Господь підготував для мене.

Невдовзі після того як ми почали зустрічатися, я запропонував Шіроко одружитися. Вона ошчасливила мене, прийнявши пропозицію, але здивувала тим, що сказала після цього.

“Знання про те, що твій Господь є і моїм Господом, робить мене дуже щасливою—сказала вона.— Коли оголосили про поїздку до Солт-Лейкського храму, я дуже захотіла поїхати. Я багато молилася, щоб Господь допоміг мені знайти того, з ким я зможу укласти там шлюб. Приблизно рік тому під час молитви Дух дав мені знати, що я маю чекати на тебе і що ти запропонуєш мені одружитися, коли повернешся з місії”.

То був великий духовний досвід для нас обох, і він зміцнив наше рішення одружитися в Солт-Лейкському храмі. У нас було мало грошей на подорож, але ми не занепади духом. На той час ми знали, що коли покладаємося на Господа і дотримуємося Його заповідей, Він допомагає нам виконувати все те, чого ми не могли б іншим чином досягнути.

Ми зверталися до Небесного Батька в молитві і докладали всіх зусиль, аби зібрати необхідну суму. Ті зусилля в поєднанні з фінансовою допомогою одного

з друзів Шіроко дали нам змогу приєднатися до японських святих, які вирушили до Солт-Лейкського храму.

Неможливо передати радість, яку ми відчули після запечаткування нашого шлюбу на вічність. Ми ніколи не забудемо того дня. Наша радість була ще більшою від того, що ми дослідили п'ять поколінь своїх родичів і підготували їхні імена для виконання храмової роботи. Під час перебування в Солт-Лейк-Сіті ми виконували обряди для тих наших родичів. Виконання цих обрядів допомогло нам відчувати їх ще ближче. Ми знали, що зроблене нами приносить їм радість.

Ми були бідними молодятами, але відвідування храму стало для нас пріоритетом. Пізніше ми їздили до храму в Лайе на Гавайях так часто, як дозволяли наші фінанси.

Благословення храму

“Храм нам потрібен більше, ніж будь-що інше”,— казав пророк Джозеф Сміт¹.

У Божому плані спасіння храми є важливими для нашого вічного щастя, оскільки в них ми виконуємо священні церемонії та обряди спасіння. У Bible Dictionary сказано, що храм—це найсвятіше місце поклоніння на землі і є “місцем, куди може прийти Господь”².

Якщо ми шануємо свої храмові завіти і приходимо до храму “зі смиреним серцем, будучи чистими, шанобливими і цілісними”³, ми відчуємо Святого Духа і отримаємо подальше світло і знання. Коли ми йдемо з храму, то залишаємо його з силою Господа і з Його іменем на собі, Його славою навколо нас, даючи можливість Його ангелам наглядати за нами (див. УЗ 109:13, 22).

Після укладання шлюбу й повернення до Японії Господні обіцяння здійснилися в моєму житті, коли я шукав повноцінну роботу.

Господь дотримується Своїх обіцянь

Я мав тимчасову роботу, коли народилася наша перша дитина. Ми дуже раділи, однак я знав, що не зможу утримувати сім'ю, яка буде постійно збільшуватися, не маючи повноцінної роботи. Ми почали гаряче молитися, просячи допомоги в небес.

ПОСЛУХ—НЕЗМІННИЙ ДОРОГОВКАЗ

“Люблячий Небесний Батько склав план нашої подорожі і дав надійного провідника, яким є *послух*. Знання про істину й відповіді на наші найважливіші запитання надходять до нас, коли ми послухні заповідям Божим”.

Президент Томас С. Монсон, “Послух приносить благословення”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 89.

До служіння на місії я хотів працювати в галузі міжнародної торгівлі. Але щоб потрапити на роботу в торгову компанію, претенденту, як правило, необхідно було мати університетський диплом за відповідним фахом. Я не закінчив коледж і не мав відповідної освіти, але коли молився, то відчув, що Господь благословить нас і підготує для мене роботу.

Попри відсутність відповідної освіти я вирішив пройти співбесіду в кількох торгових компаніях. У перших двох мене не прийняли, але цікавий випадок стався, коли я прийшов до третьої компанії.

Церква на той час мала небагато членів у Японії, і багато людей мали упереджене ставлення до Церкви. Коли три представники з третьої компанії проводили зі мною співбесіду, вони проглянули моє резюме і дізналися, що я—святий останніх днів. Вони почали ставити мені запитання про Церкву і хотіли почути докладні відповіді. Оскільки я щойно повернувся з місії, то мені було легко говорити про відновлену Церкву Ісуса Христа.

Хвилин 40 я розповідав про євангелію і свідчив про життя Ісуса Христа, Відступництво, Перше видіння

Джозефа Сміта, Книгу Мормона, Відновлення істинної Церкви Ісуса Христа і про вчення Церкви.

Ніхто з комісії мене не зупиняв. Через кілька днів торгова компанія запропонувала мені роботу з несподівано високою зарплатнею. Пізніше, коли я запитав свого менеджера, чому вони мене взяли на роботу, він відповів: “Під час співбесіди я відчув упевненість, що ти сумлінний, щирий і вірний, а також що ти будеш виявляти всі ці якості, працюючи на компанію”.

Я свідчу, що Господь виконує Свої обіцяння. Під час співбесіди я відчував на собі силу Духа Господнього, згідно з обіцянням, яке Він дає тим, хто відвідує храм і шанує свої храмові завіти. Я також відчував Його Духа поруч, коли працював у компанії, в роботу якої я мав благословення внести багато цінних досягнень.

Храм з’являється в Японії

У 1975 році на регіональній конференції в Токіо Президент Кімбол оголосив про будівництво Токійського Японського храму. Японські святі, переповнені почуттями, спонтанно почали аплодувати, щоб виразити свою радість і вдячність.

Токійський Японський храм був завершений у 1980 році. Під час днів відкритих дверей та церемонії освячення святі мали благословення отримати чудовий духовний досвід і велику радість. Ті духовні прояви продовжувалися після освячення храму, коли святі почали отримувати обряди для себе, а потім для своїх померлих родичів.

Сьогодні, після майже 45 років нашого подружнього життя з Шірокі, моє рішення виконувати пророчу пораду продовжує благословляти наше життя і життя наших дітей. Ми побудували чудову домівку у Господній спосіб—домівку, яка ґрунтується на євангелії Ісуса Христа, включаючи храмові завіти.

Я свідчу, що коли ми молимося, просячи скерування, і робимо храм пріоритетом нашого життя, Небесний Батько буде нас вести і благословляти. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 422.
2. Bible Dictionary, “Temple.”
3. Спенсер В. Кімбол, з молитви освячення Токійського Японського храму в *2013 Church Almanac* (2013), 297.

Флора і я

рівні партнери в роботі Господа

*Зліва: Флора Амуссен і Езра Тефт Бенсон в молодості.
Справа: Флора і Езра проводять день зі своїми шістьма дітьми.*

*Коли ми дізнаємося про підтримку
й ніжне партнерство, якими насо-
лоджувалися Президент Езра Тефт
Бенсон зі своєю дружиною, Флорою,
то здобуємо глибше розуміння
його священнослужіння.*

Аарон Л. Вест

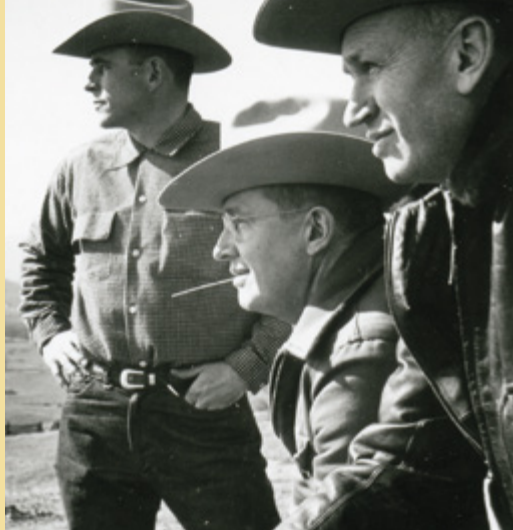
Церковний відділ видавництва

Іноді, якщо ми уважно слухаємо, коротка фраза може бути могутньою проповіддю. Так це було 11 листопада 1985 року. Фраза “Флора і я”. Президент Езра Тефт Бенсон (1899–1994) прочитав ці слова під час підготовленої промови для репортерів у той день, коли його було рукопокладено Президентом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985) помер за шість днів до того, залишаючи Президента Бенсона старшим апостолом.

Президент Бенсон і його дружина, Флора, були разом, коли отримали звістку про смерть Президента Кімбола, і вони “відразу ж схилили коліна” у молитві¹. Тепер, у першому абзаці своєї промови, яку буде опубліковано по всьому світу, Президент Бенсон знову говорив про себе і про Флору. Він сказав: “Це день, якого я не чекав. Моя дружина, Флора, і я постійно молилися, щоб дні Президента Кімбола було продовжено на цій землі та ще одне чудо сталося для нього. Тепер, коли Господь сказав Своє слово, ми зробимо все для нас можливе під Його керівництвом, щоб виконувати далі цю роботу на землі”².

За 59 років шлюбу фраза “Флора і я” природно сходила з вуст Президента Бенсона. І, коли він сказав: “ми зробимо все для нас можливе під Його керівництвом, щоб виконувати далі цю роботу”, то використав слово *ми*, говорячи не про себе та інших генеральних авторитетів, хоч, напевно, він і збирався бути єдиним з ними. У цій фразі пророк, провидець і одкровитель Церкви говорив про єдність зі своєю дружиною в роботі Господа.

Щоб прочитати про те, як фермерське життя сформувало характер Езри Тефта Бенсона, див. Учення Президентів Церкви: Езра Тефт Бенсон, сс. 2–6.

Вгорі за годинниковою стрілкою: Езра Тефт Бенсон з іншими фермерами; Езра другий зліва, зі своєю матір'ю та братами і сестрами; Батьки Езри, Джордж Т. Бенсон і Сара Данклі Бенсон.

Чому він сказав так? Він і Флора були об'єднані в роботі Господа протягом майже шести десятиріч. В той час, як багато аспектів їхнього життя змінилися протягом років, їхнє партнерство було постійним джерелом сили для них обох.

Цього року курс навчання для Товариства допомоги і носіїв Мелхиседекового священства включає в себе можливість навчатися від Президента Езри Тефта Бенсона. Досліджуючи його вчення, ви можете відчути бажання дізнатися про його характер. Ця стаття дозволяє отримати певне розуміння щодо його життя і священнослужіння з точки зору його дружини, Флори Амуссен Бенсон. Всі вказані номери розділів і сторінок у цій статті є посиланнями на книгу *Учення Президентів Церкви: Езра Тефт Бенсон*.

“Я хочу вийти заміж за фермера”

Восени 1920 року 21-річний Езра Тефт Бенсон вирушив з сімейної ферми в Уїтні, Айдахо, США, до Логану, Юта, де вступив до Аграрного коледжу штату Юта (зараз Університет штату Юта). Одного дня, коли він був у студентському містечку університету з кількома друзями, його увагу

привернула одна молода жінка. Пізніше він згадував:

“Ми стояли біля корівника, коли молода жінка—дуже приваблива й красива—проїхала повз нас на своєму маленькому авто до молочної по молоко. Хлопці помахали їй руками, і вона помахала їм. Я спитав: “Що це за дівчина?” Вони сказали: “Флора Амуссен”.

Я сказав їй: “Знаєте, у мене просто з'явилася відчуття, що я з нею одружуся”.

Друзів Езри це оголошення розсмішило. Вони сказали: “Для хлопця з ферми вона надто популярна”. Якою була його відповідь? “Так це ж навіть цікавіше”³.

Друзі Езри дуже помилялися у своєму судженні щодо Флори Амуссен. Ще підлітком вона бачила щось особливе в чоловіках, які працювали на землі. Одного дня, коли її мати, Барбара, сказала їй: “що вона не може досягти вищої ступені слави без целестійного шлюбу, Флора відповіла, можливо наївно, однак з певним розумінням: “Тоді я хочу вийти заміж за чоловіка бідного матеріально, однак багатого духовно, щоб ми могли отримати те, що можемо отримати разом”. Подумавши трохи, вона додала: “Я хочу вийти заміж за фермера”⁴.

Флора і Езра зустрілися пізніше в 1920 році і їхня дружба невдовзі переросла в залицяння. В Езрі Тефті Бенсоні Флора побачила молодого чоловіка, який почав збирати духовні багатства, які вона так сильно цінувала. І, як вона мабуть і очікувала, коріння його духовної сили уходило глибоко в ґрунт його сімейної ферми.

Спільний труд, щоб ставити Бога на перше місце

Коли Флора і Езра почали ставати ближчими одне одному, вони дізналися, що два роки будуть у розлуці. Езра отримав покликання служити в Британській місії.

Він і Флора раділи його можливості служити, і вони “говорили про свої стосунки. Вони хотіли, щоб їхня дружба тривала й далі, однак вони також розуміли, що Езрі потрібно було стати відданим місіонером. “Перед моїм від’їздом ми з Флорою вирішили, що будемо писати листи раз на місяць,— сказав він.— Ми також вирішили, що у своїх листах ми будемо підбадьорювати, вселяти впевненість і передавати новини. Так воно і було”⁵.

У такому ставленні до покликання на місію, вони продемонстрували істину, якій Езра навчав святих багато років пізніше: “Коли ми ставимо Бога на перше місце, усе інше займає належне місце або зникає з нашого життя. “Наша любов до Господа буде управляти нашими уподобаннями, тим, як ми витрачатимемо час, нашими інтересами, вона визначить порядок наших пріоритетів”⁶.

З наближенням до кінця місії Езри, він і Флора з нетерпінням чекали, щоб побачитися. Однак Флора “не просто очікувала на найближчу перспективу проводити з ним час. Вона по-справжньому дивилася вперед—на його майбутнє і його потенціал. ... Вона була рада явному бажанню Езри поселитися на сімейній фермі в Уїтні, Айдахо. Проте вона відчувала, що спочатку йому потрібно закінчити навчання”⁷. У своїх зусиллях допомогти йому у цьому, вона об’єдналася з ним у тому, щоб ставити Бога на перше місце. Менше ніж через рік після його повернення з місії вона здивувала його, сказавши, що і сама збирається служити на місії. Щоб більше дізнатися про її рішення, див. сс. 11–12.

Необроблений алмаз

Флора і Езра запечаталися в Солт-Лейкському храмі 10 вересня 1926 року. Попри уроджену доброту Езри та його

Щоб прочитати розповідь про служіння Езри Теффта Бенсона в якості місіонера повного дня, див. сс. 9–11 і 113–114 у посібнику. Щоб прочитати про його служіння в Європі після Другої світової війни під час його апостольства, див. сс. 19–23, 60–61, 75–77, 283 і 288.

Вгорі: Молодий Езра Теффт Бенсон до отримання покликання на місію. Вгорі і справа: в якості апостола він допомагав служити людям в Європі після Другої світової війни.

успіхи в навчанні, “дехто й далі сумнівався у Флориному виборі. Вони не розуміли, чому така вишукана, багата й популярна дівчина вибрала селяка. Але вона продовжувала говорити, що “завжди хотіла вийти заміж за фермера”. Езра, за її словами, “був практичний, чуйний і надійний”. І вона зауважила: “Він був лагідний зі своїми батьками, і я знала: якщо він поважає їх, він буде поважати і мене”. Вона усвідомлювала, що він був “необробленим алмазом”, і сказала: “Я збираюся зробити все, що в моїх силах, аби допомогти йому стати відомим і відчувати це завжди, не тільки в цій невеликій громаді, а щоб його знали у всьому світі”⁸.

Маючи таке бачення потенціалу свого чоловіка, Флора з радістю їхала туди, куди було потрібно, щоб забезпечити своїх дітей, і служити Церкві, їхній громаді і їхньому народу. Іноді це вимагало від неї вести простіший спосіб життя, ніж той, до якого вона звикла, однак вона приймала цей виклик.

Старійшина Езра Тефт Бенсон служив міністром сільського господарства Сполучених Штатів Америки протягом восьми років, служачи водночас і апостолом. Щоб прочитати, як він виконував ці обов'язки, див. сс. 23–28 і 51–53.

Вгорі: Президент Бенсон серед святих. **Зліва і вгорі:** служіння міністром сільського господарства в Сполучених Штатах Америки.

Наприклад, у день укладання шлюбу вони «святкували весілля лише сніданком для сім'ї та друзів. Після сніданку молодята відразу ж поїхали на своєму фордівському пікапі «Т» в Еймс, Айова», де Езра був прийнятий в магістратуру по спеціальності економіка сільського господарства. «Дорогою вони провели вісім ночей у наметі, що протікав. Приїхавши в Еймс, вони найняли квартиру, що знаходилася за один квартал від студентського містечка коледжу. Квартира була маленька, і Бенсони ділили це приміщення з великою родиною тарганів, однак Езра казав, що та «квартирка нагадувала найзатишніший маленький котедж, який тільки можна собі уявити»⁹.

У процесі обробки «алмазу», Езра став більше часу проводити в служінні поза домом. Це вело до процесу очищення також і Флори. Коли його не було вдома, іноді вона боролася з самотністю й збентеженням. Однак вона любила виконувати роль дружини і матері і була вдячна за доброту

свого чоловіка і його відданість сім'ї. Щоб більше дізнатися про початок шлюбу й батьківства Флори та Езри, див. сс. 13–17.

Два дзвінки, що змінили життя

27 липня 1943 року Флорі подзвонив її чоловік. Він був у Солт-Лейк-Сіті, Юта, і готувався повернутися з відрядження з їхнім сином Рідом. Вона було в їхньому домі поблизу Вашингтона, округ Колумбія, приблизно за 3200 км. Провівши безсонну ніч в молитвах і сльозах, він зателефонував їй, щоб повідомити, що днем раніше його було покликано служити членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

Ця новина не здивувала Флору. Вона «отримала сильне відчуття, що під час подорожі [її чоловіка] має статися щось важливе»¹⁰. Вона висловила впевненість в Езрі і її слова заспокоїли його. Пізніше він згадував: «Розмова з нею повернула мені впевненість. Вона завжди виявляла більше віри в мене, ніж я сам в себе»¹¹.

Хоч Флора і була впевнена у своєму чоловікові, вона знала, що він не міг виконувати своє покликання самотужки—йому потрібна була підтримка його сім'ї і сила з небес. На одній з генеральних конференцій послання, передане пошепки, продемонструвала любов Флори до її чоловіка і її розуміння, що він має покладатися на Господа (див. сс. 53–54).

24 листопада 1952 року Флора отримала від свого чоловіка ще один дзвінок, що змінив їхнє життя. Цього разу він був у Вашингтоні, округ Колумбія, а вона була в їхній домівці у Солт-Лейк-Сіті. Дуайт Ейзенхауер, який невдовзі мав почати своє служіння в якості президента Сполучених Штатів, щойно попросив старійшину Бенсона служити міністром сільського господарства, високій посаді, яка вимагатиме великих жертв і присвячення. Старійшина

Бенсон прийняв цю посаду після того, як порадився про це з Президентом Церкви, Девідом О. Мак-Кеем (1873–1970).

Коли старійшина Бенсон сказав Флорі, що обраний президент Ейзенхауер запропонував йому посаду і що він прийняв її, вона відповіла: “Я знала, що він це зробить. І я знала, що ти погодишся”. Вона визнала, що для сім’ї це буде важко, однак додала: “Здається, це є Божою волею”¹².

Старійшина Бенсон служив міністром сільського господарства протягом восьми років. У той час сім’я переживала періоди розлуки, а старійшині Бенсону доводилося мати справу з критикою та піддабузництвом, які часто супроводжують державну службу. Бенсони отримали чудові можливості. Наприклад, старійшина Бенсон якось узяв Флору і їхніх дочок Беверлі та Бонні у чотиритижневу поїздку, під час якої він працював, щоб установити торговельні стосунки з 12 різними країнами (див. сс. 181–182). Запрошення репортера привело до унікальної місіонерської нагоди для сім’ї (див. с. 27).

Знаряддя рівні в руках Господа

Як і всіх Президентів Церкви, Езру Тефта Бенсона було висвячено наперед в його покликанні. Однак самотужки він не зміг би виконати те, на що його було висвячено наперед, або служити з такою силою. Безсумнівно,

жодна людина не справила на нього такого впливу, як Флора. У Церкві і у своїй сім’ї вони працювали пліч-о-пліч, як могутні знаряддя в Господніх руках.

Саме так, як Президент і сестра Бенсони стали на

коліна, коли дізналися, що він головуватиме над Церквою, вони працювали разом, щоб “просувати роботу вперед на землі”¹³. Як вона і сподівалася ще підлітком, вони отримали те, чого прагнули—разом¹⁴.

З кафедри Президент Бенсон закликав святих останніх днів наповнити землю і їхнє життя Книгою Мормона (див. розділи 9–10). Вдома Флора щодня читала йому Книгу Мормона, а потім вони обговорювали прочитане¹⁵. З кафедри Президент Бенсон спонукав святих регу-

лярно служити і поклонятися в храмі (див. розділ 13). Особисто Флора і Езра Бенсони відвідували храм кожного ранку п’ятниці, коли мали можливість робити це¹⁶. З кафедри Президент Бенсон застерігав про гріх гордині і “оплески світу”¹⁷. Однак, хоч Флорі і вдалося сприяти тому, “щоб його знали у всьому світі”¹⁸, вони були разом задоволені тихими “оплесками небес”¹⁹.

Президент Езра Тефт Бенсон виступив з сотнями проповідей в якості апостола і Президента Церкви. Важко уявити собі будь-яку з цих проповідей без впливу тієї проповіді з трьох слів, яку він виголосив 11 листопада 1985 року: “Флора і я”. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Шері Л. Дью, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 479.
2. *Учення Президентів Церкви: Езра Тефт Бенсон*, (2014), с. 159.
3. *Учення Президентів Церкви: Езра Тефт Бенсон* (2014), сс. 7-8.
4. Dew, *Ezra Taft Benson*, 74–75.
5. *Учення: Езра Тефт Бенсон*, сс. 8–9.
6. *Учення: Езра Тефт Бенсон*, сс. 40–9.
7. *Учення: Езра Тефт Бенсон*, сс. 10–9.
8. *Учення: Езра Тефт Бенсон*, 11–12.
9. *Учення: Езра Тефт Бенсон*, сс. 13–14.
10. Dew, *Ezra Taft Benson*, 176.
11. Езра Тефт Бенсон в *Учення: Езра Тефт Бенсон*, с. 18.
12. Флора Амуссен Бенсон, *Учення: Езра Тефт Бенсон*, с. 26.
13. Ezra Taft Benson, in Searle, “President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church”, 5.
14. Див. Флора Амуссен Бенсон, in Dew, *Ezra Taft Benson*, 74–75.
15. Див. Derin Head Rodriguez, “Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion”, *Ensign*, Mar. 1987, 20.
16. Див. Dew, *Ezra Taft Benson*, 511.
17. *Учення: Езра Тефт Бенсон*, с. 245.
18. *Учення: Езра Тефт Бенсон*, с. 13.
19. *Учення: Езра Тефт Бенсон*, с. 245.

СЛУЖІННЯ, ЯКЕ ЗАВЕРШИЛО СВІЙ ЦИКЛ

Коли я навчалася на першому курсі коледжу, разом зі своєю сусідкою по кімнаті я ходила провідувати 98-річного брата її прапрадідуся, якого ми з любов'ю називали дядечко Джо. Він жив сам і був самотнім, тож ми намагалися провідувати його якомога частіше. Під час наших візитів він розповідав нам історії про те, як він жив у Мексиці та в кількох прикордонних містах в

Аризоні, у тому числі й Ногалесі.

Коли моя сусідка по кімнаті тимчасово повернулася назад додому, я відчула, що маю й далі провідувати дядечка Джо. Ми стали хорошими друзями, і я ходила до нього ще півтора роки, аж до самої його смерті. Мені було сумно втрачати друга, але я була вдячна за дорогоцінний час, який ми провели разом.

Через десять років після смерті

дядечка Джо я читала щоденник моєї прабабусі. У щоденнику розповідалося про те, що чоловік залишив її без грошей, з боргом у 30 доларів за оренду помешкання і дев'ятьма ротами, які треба було прогудувати.

Потім вона писала: "У Бісбі [шт. Аризона] люди так добре до нас ставилися. Хоча ми й жили за містом на південь від Бісбі, вони підвозили нас додому [з церкви]. Брат Джозеф

Дядечко Джо жив сам і був самотнім. Тож разом зі своєю сусідкою по кімнаті ми намагалися провідувати його якомога частіше.

ЧИ МОЖУ Я ЗІЗНАТИСЯ?

Клайнман, який жив у Мексиці, підвозив нас додому багато разів, а крім того [його сім'я] запрошувала нас багато разів з ними вечеряти. Вони готували смаженого кролика та різні гарніри, які нам дуже були до вподоби. Їх перевели до Ногалесу ... і вони дозволили нам взяти їхніх кроликів—гарненьких і біленьких,—а ми з того часу мали вдосталь їжі”.

Коли я читала цей запис, то зрозуміла, що Джозеф Клайнман, який допомагав моїй прабабусі, і є дядечком Джо! Я відчувала, як підказка Духа спонукала мене продовжувати відвідувати дядечка Джо, що дало незначну можливість виявити вдячність за доброту, яку він виявляв моїй прабабусі та її сім'ї.

Я була така рада стати частиною цієї історії любові та служіння, яка завершила свій цикл. Я знаю, що Господь знає про потреби Своїх дітей. Якщо ми дослухаємося до спонукань Святого Духа, то можемо благословляти життя інших і в той же час благословляти своє життя. ■
Крісі Черч Саммерс, шт. Юта, США

Коли я сидів навпроти члена Президентства колу, моє серце почало калатати. Я відчував неспокій з того часу, як діловод колу зателефонував і призначив зустріч. *Чи знав він, що я не гідний служити?*

Я вирішив, що деякі гріхи буде легше принести до місця суду Бога, ніж розповісти про них тут, на землі, вважаючи, що так егоїстично розповідати про те, що змусить мою дружину відчувати біль або сором. Краще подолати все самому і жити з цим тягарем. Єдина проблема—я не міг подолати це сам.

Я сидів там, а радник у президентстві колу пропонував мені служити у певному покликанні. Він запитав: “Брате, чи приймете ви це покликання?” Як би я хотів вигукнути: “Так!” Натомість, майже мимоволі, я почув, як кажу: “Я не можу. Мені треба зізнатися в певних гріхах”.

Мене одночасно охопили хвилювання і полегшення, коли я загалом описав, у чому полягає мій гріх. Радник запитав, чи розмовляв я зі своїм єпископом. “Ні”. З дружиною? “Ні”. Він потиснув мені руку, усмінувся і сказав, що пишається тим, що я зізнався та порадив поговорити з єпископом і дружиною.

Я послухався, спершу поговоривши з дружиною, таким чином усунувши найбільший страх. Вона не перестала мене любити! Хоча засмутилася і нам треба було працювати над певними речами, але вона мене любила і заохочувала піти до єпископа.

Коли я пішов на зустріч з єпископом, він відразу ж запросив мене у

свій кабінет. Мені було важко пояснити, чому я прийшов. Після того як я так довго приховував свої гріхи, мені було важко зрозуміти, з чого ж почати. Він з любов'ю заохочував мене очиститися. Я загалом пояснив йому суть своїх гріхів і попросив дати певний час, щоб скласти повний перелік своїх провин. Він радо погодився.

Мені все ще потрібно було повністю зізнатися, але я відчував, що тягар світу спадає з моїх плечей. Я також відчував оновлену надію на свободу, яку зрештою отримаю, скинувши цей тягар.

Наступні тижні я провів у молитві, читанні Писань і складанні переліку своїх провин, щоб розповісти про них не лише єпископу, але і Небесному Батькові. Спочатку я звернувся зі своїм списком до Небесного Батька, зі скрушеним серцем і впокореним духом, аби Він знав, як я жалкую і щиро хочу змінитися. Я призначив ще одну зустріч з єпископом і обговорив з ним усе, написане в моєму переліку. Він не насупився, не кричав, не карав мене; натомість він міцно мене обійняв. Він дав мені відчуття своєї любові і Господню любов, даючи зрозуміти, що зараз я перебуваю на шляху справжнього покаяння. Я знав, що це так.

Зізнання у гріхах—те, чого я найбільше боявся,—стало однією з найпрекрасніших подій мого життя. То був перший крок, який допоміг мені по-справжньому зрозуміти дар зцілюючої сили Спокути Ісуса Христа. ■
Ім'я не вказується

МИ ПІШЛИ ТІЄЮ ДОРОГОЮ

Останнім районом служіння на місії у мене і мого напарника були два села, розташовані в центральній частині штату Сан-Паулу, Бразилія. Між двома селами була коротка дорога, яка йшла лісом, але якою ми ніколи не ходили, бо відчували, що вона була небезпечною і навряд чи ми когось би там зустріли.

Якось після обіду, коли ми наближалися до тієї короткої дороги, Святий Дух торкнувся мого серця, сказавши, що ми маємо зайти в ліс. Я подивився на старійшину Андраде і розповів про своє щойно отримане відчуття. Він сказав, що відчув те ж саме.

Невдовзі після того як ми почали йти незнайомою стежкою, то побачили жінку, яка до нас прямувала. Стежка була вузькою, і коли ми пройшли повз жінку, то не могли не помітити, що вона плакала.

Коли вона на нас поглянула, то запросила піти до неї додому, де ми познайомилися з її чоловіком. Негайно ми почали навчати євангелії це подружжя, сприйнятливие до навчання. Через кілька тижнів ми запропонували їм охриститися. Ми дуже зраділи, коли вони з готовністю прийняли запрошення, оскільки минув уже рік з того часу, коли в місцевому приході було останнє хрищення. Ми були вдячні, що діяли за спонуканням Духа, коли того дня звернули на стежку.

Однак незадовго перед їхнім хрищенням дружина сказала, що їй необхідно з нами поговорити. Вона сказала, що впродовж років мала

той самий сон. У своєму сні вона стояла в центрі Сан-Паулу і чекала. До неї підходив літній чоловік і казав, що прийдуть двоє юнаків і змінять її життя. Тоді вона бачили двох юнаків, які до неї підходять, але на цьому сон закінчувався.

Одного дня, кілька тижнів тому, вона підмігала підлогу в домі, коли голос сказав їй, що двоє юнаків наближаються і що їй треба в цю ж мить піти короткою стежкою, де вони вперше її зустріли. Не зрозумівши спонукання, але бажаючи знайти відповідь на свій сон, вона покинула віник і вийшла на стежку.

Коли вона йшла, то їй почали пригадуватися образи з її сну, ніби

у фільмі, і врешті-решт вона побачила обличчя двох юнаків. Вона також бачила, що у кожного була чорна табличка з іменем. Через мить, за її словами, ми зі старійшиною Андраде з'явилися на стежці. Вона була настільки схвильована, що не могла не розплакатися.

Сьогодні, згадуючи той священний досвід, я відчуюю Духа і знову подумки бачу заплакане обличчя тієї сестри, яка прийняла євангелію. Я вдячний, що ми з напарником були чутливими і мали сміливість піти шляхом, який Господь підготував для нас того дня. ■

Рут де Олівейра Марколіно,
Ріо-Гранде-до-Норте, Бразилія

Невдовзі після того як ми почали йти незнайомою стежкою, то побачили жінку, яка прямувала до нас. Ми не могли не помітити, що вона плакала.

ВИ ХОЧЕТЕ ЦІ КВІТИ?

Одного дня, після особливо важкої зміни в педіатричному відділенні лікарні, я була стомлена і невдоволена. Коли я проходила повз пункт охорони, то побачила красиві квіти. Коли я сказала жінці, яка там стояла, якими гарними ті квіти були та як чудово вони пахли, вона відповіла, що я можу їх узяти.

Я була така рада! Я подумала, що Небесний Батько неодмінно хоче подарувати мені квіти, аби зробити той день для мене приємнішим.

Виходячи з лікарні, я опинилася позаду жінки на інвалідному візку. Я хотіла її обігнати і мені це вдалося, коли я виходила з будівлі. Коли я проходила повз неї, вона підняла голову і сказала: “О, які чудові квіти!” Я подякувала їй і поспіхом пішла до чоловіка, який чекав на мене в машині. Я дуже хотіла показати йому свої квіти.

Раптом Святий Дух сказав мені, що тій жінці квіти потрібні більше, ніж мені. Я не хотіла віддавати їх, але зробила так, як підказував Дух. Коли я запитала, чи хоче вона квіти, то сподівалася, що жінка відповість “ні”.

“О, так!”—відповіла вона. Із задоволенням! Вони такі прекрасні”.

Я вручила їй квіти, але коли повернулася, щоб іти, жінка почала плакати. Коли я запитала, чи все гаразд, вона відповіла, що кілька років тому помер її чоловік, а вже більше року ніхто з дітей її не провідував. Вона розповіла, що просила Бога показати їй ознаку Його любові.

“Ви—ангел, посланий від Бога, щоб подарувати мені мої улюблені квіти,—сказала вона.— Тепер я

знаю, що Він любить мене”.

У мене защеміло в серці. Я була такою егоїстичною. Цій жінці потрібно було почути добре слово, а я навіть не хотіла з нею заговорити. Я не була ангелом. Коли ми прощалися, я також почала плакати.

Коли я підійшла до машини, чоловік запитав, що трапилось і чому я віддала свої квіти. Здавалося, що він був збентежений, але заспокоївся, як тільки я розповіла йому всю історію.

“Я замовив для тебе сьогодні троянди. Мені здалося, що тобі вони потрібні,—сказав він.— Я хвилювався, що ти просто віддала їх. Якщо то не були квіти, які я замовив, то де ж вони?”

Виявилось, що квітковий магазин забув доставити троянди, тож ми поїхали до магазину. Мій чоловік зайшов і невдовзі повернувся з прекрасним букетом.

Я не могла знову не розплакатися. Небесний Батько попросив мене пожертвувати тими квітами, знаючи, що на мене чекає щось краще, і також що його самотній дочці було потрібне нагадування про Його любов. ■

Сінді Альмарас Ентоні, шт. Юта, США

РАДЬТЕСЯ ЧАСТО

сімейні ради для подружніх пар

Ніколь Ек

На кожному рівні в Церкві ради проводяться за божественним зразком: від Ради Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів до ради колу, приходу, філії, кворуму та інших рад провідників. “Сімейні наради є,

Сім'ям доводиться вирішувати багато проблем і приймати багато рішень. Ці шість принципів сімейних рад можуть стати у пригоді.

—сказав Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985),—основною радою в Церкві”¹.

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав, що “сімейні ради є ідеальним форумом для здійснення ефективного спілкування”². Вони, як він пояснює, є часом “поговорити про потреби сім'ї та окремих членів сім'ї, ...для вирішення проблем, прийняття сімейних рішень, [та] планування щоденних і довгострокових сімейних заходів і цілей”³.

Якщо ви не проводили сімейної ради, ви можете почати сьогодні. Якщо з вами ще живуть діти, ви можете долучати і їх. Однак також важливо, щоб чоловіки і дружини мали окремі сімейні ради, де вони приватно можуть обговорювати сімейні та особисті справи.

Ось кілька принципів і практичних порад, які ви можете

застосовувати на ваших сімейних радах між чоловіком та дружиною.

Почніть з молитви

“Коли припиняється спілкування з Небесним Батьком, припиняється також спілкування між подружжям”⁴.

Господь може бути важливим учасником вашого шлюбу. У молитві ви можете дякувати Небесному Батьку за велику кількість своїх благословень, у тому числі за ваше подружжя, і просити, щоб ваша розмова була просякнута Його Духом. Його Дух може скеровувати ваше обговорення і сприяти розвитку приемних почуттів та хорошого спілкування.

Приймайте рішення разом

“Учасники ради мають діяти порозуміння шляхом молитви й обговорення, аби досягнути тиєї

єдності, без якої неможливо отри-
мати Господню допомогу”⁵.

Ви і ваше подружжя повинні при-
ймати важливі рішення, наприклад:
переходити чи ні на нову роботу,
куди піти вчитися, коли народ-
жувати дітей або як розподілити
хатню роботу. Чоловіки і дружини
можуть пропонувати можливі вирі-
шення проблем та обговорювати їх.
Смирно слухайте, що скаже ваш
супутник життя. Це допоможе вам
навчитися розуміти іншу точку зору

і нагадає вашому подружжю, що ви
цінуєте його чи її думку.

На сімейних радах ми повинні
приймати свої важливі рішення
шляхом “божественного консенсусу,
а не просто йдучи на компроміс”⁶.
Можливо, ви не досягнете такої
єдності з кожного питання негайно.
Доведеться провести кілька рад і
щиро молитися—як кожному ок-
ремо так і з подружжям,—щоб дійти
узгодженого рішення. Але “якщо ви
будете проводити ваші ради так, як

належить, Бог дасть вам рішення
проблем, з якими ви стикаєтеся”⁷.

Також буде корисно вирішити
заздалегідь, на яку тему буде прово-
дитися рада. Це дасть вам час по-
міркувати над темою, аби ви і ваше
подружжя могли краще підготува-
тися і озвучити свої думки.

Дайте собі оцінку

*“І чого в оці брата свого ти
заскалку бачиши, колоди ж у влас-
ному оці не чуєш?” (Матвій 7:3).*

У вас є влада змінити лише одну
особу—самого себе. Ви можете
відчувати спокусу скористатися
сімейною радою, щоб предста-
вити перелік критичних зауважень
на адресу свого подружжя. Натомість
прийдіть на раду з бажанням
удосконалити себе. Запитайте у
подружжя, чи є щось таке у ваших
словах або поведінці, що спричиняє
проблему або тривогу. Встановіть
цілі особистого вдосконалення і
просіть подружжя підтримувати вас
у спробах змінитися. Підтримуйте
своє подружжя в досягненні всіх
особистих цілей, які він чи вона
хоче встановити.

Обговорюйте важкі теми

“У кожній сім’ї є проблеми і труднощі. Але успішні сім’ї намагаються разом шукати рішення, замість того, щоб вдаватися до критицизму та суперечок”⁸.

Шлюбні стосунки стають міцними завдяки подоланню труднощів, а не шляхом їх ігнорування чи уникання. Будуть часи, коли виникатимуть серйозні проблеми, які необхідно буде обговорювати. Вам, наприклад, може бути важко подолати наслідки гріха, покаятися чи справитися з фінансовими тягарями, але відкрийте і чесне спілкування на сімейній раді може допомогти пом’якшити важкі почуття. Сімейна рада може бути саме тим місцем, де було б зручно поговорити про те, що викликає занепокоєння, або попросити про допомогу.

Зосередьте свої зусилля на можливих вирішеннях проблем і уникайте сварок або критицизму.

Будьте смиренними. Виявляйте подружжю любов і нагадуйте одне одному, що ви працюєте разом заради розбудови щасливого вічного шлюбу та сім’ї.

Проводьте ради в позитивному ключі

Якщо ви скликаєте сімейні ради лише “в часи негараздів ... і ніколи для того, щоб відзначити ... досягнення або похвалити [членів своєї сім’ї] і виявити їм свою любов, тоді ви їх привчаєте боятися сімейних рад”⁹.

Не всі сімейні ради слід зосереджувати на проблемах та прийнятті рішень. Ви можете скористатися нагодою, щоб розповісти щось приємне про своє подружжя або розповісти про благословення у своєму житті. Ви можете відсвяткувати чиїсь досягнення, обговорити шляхи духовного зміцнення шлюбу та сім’ї, встановлювати разом

цілі або висловлювати вдячність за сильні сторони чи служіння свого супутника життя. Використовуйте сімейні ради, “щоб розвинути навички спілкування і взаємоповаги, які стануть підтримкою вам ... [і вашому подружжю], в часи настання серйозних і важких проблем”¹⁰.

Не відступайте

“Робімо все, на що здатні, і намагаймося вдосконалюватися кожного дня. Коли наші недосконалості стають помітними, ми можемо продовжувати намагатися виправити їх. Ми можемо навчитися більше прощати слабкості собі й тим людям, яких любимо”¹¹.

Зрештою пам’ятайте, що знадобиться час і зусилля, аби замінити погані навички спілкування позитивними. Після першої сімейної ради вам може бути дивно, або навіть страшно, але

ПРО ЩО МИ РОЗМОВЛЯЄМО?

Якщо ви не знаєте, про що поговорити на сімейні раді, то можете поміркувати над такими запитаннями:

- Як нам розподілити роботу таким чином, щоб кожен член сім'ї брав на себе частину домашніх обов'язків і йому подобалося те, що він чи вона робить?
- Які ЗМІ допустимі в нашому домі?
- Якими новими навичками ми можемо оволодіти всією сім'єю?
- Що ми можемо робити всією сім'єю, щоб подолати сварки?
- Які заходи будуть заохочувати нас святити Суботній день?
- Як ми можемо готуватися до природних катаклізмів?
- Як ми можемо активніше брати участь у громадському житті?
- Які нові традиції ми можемо започаткувати в своїй сім'ї?
- Як ми можемо краще розпоряджатися своїми фінансами?
- Що ми можемо робити, щоб духовно зміцнити свій шлюб?

якщо ви смиренно будете намагатися спілкуватися одне з одним і залучати Господа до прийняття рішень, то краще зрозумієте, яким благословенням є сімейні ради.

Господь хоче, щоб і в своєму домі, і в нашому спілкуванні ми відчували мир. Він допомагає нам там, де ми помиляємося, і благословляє наші зусилля. З Його допомогою ми можемо встановлювати "атмосферу поваги, розуміння і гармонії"¹², яка перетворить нашу домівку, як обіцяв Президент Томас С. Монсон, "на клаптик небес на землі"¹³. ■
Автор живе в штаті Юта, США.

ПОСИЛАННЯ:

1. Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол (2006), с. 226.
2. M. Russell Ballard, *Counseling with*

Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family (2012), 165.

3. M. Рассел Баллард, "Сімейні ради: розмова зі старійшиною та сестрою Баллард", *Ліягона*, черв. 2003, с.17.
4. M. Рассел Баллард, "Сімейні ради", *Ліягона*, черв. 2003, с. 17
5. Ronald E. Poelman, "Priesthood Councils: Key to Meeting Temporal and Spiritual Needs," *Ensign*, May 1980, 91.
6. Ronald E. Poelman, "Priesthood Councils," 91.
7. Стівен А. Річардс, у Conference Report, Oct. 1953, 86.
8. Ezra Taft Benson, "Counsel to the Saints," *Ensign*, May 1984, 6.
9. *When Thou Art Converted, Strengthen Thy Brethren* (Melchizedek Priesthood study guide, 1974), 168.
10. "Family Councils: A Heavenly Pattern," *Follow Me: Relief Society Personal Study Guide* (1989), 171.
11. Russell M. Nelson "Perfection Pending," *Ensign*, Nov. 1995, 88.
12. "Working Together in Family Councils," *Ensign*, Feb. 1985, 31.
13. Thomas S. Monson, "Hallmarks of a Happy Home," *Ensign*, Nov. 1988, 69.

МАТИ СМІЛИВІСТЬ

Крістіан Хагглунд

Коли я повернувся додому в Швецію після місії, я довго намагався зробити наступний крок у своєму житті—укласти храмовий шлюб. Дух підтверджував, що мені необхідно започаткувати власну сім'ю, аби стати тією людиною, якою я маю стати. Я настільки був зосереджений на тому, що це рішення є найбільш важливим у моєму житті, що хоча і відчував, що вже знайшов вічну супутницю для себе і що Господь ухвалює мій вибір, моя віра хиталася. Разом зі своєю дівчиною—Евеліною—ми обрали час для храмового запечатування, забронювали квитки на медовий місяць і купили каблучки ще до того, як дійсно заручилися—і все це тому, що я боявся відповідальності, яку накладає шлюб. Я хотів, аби Небесний Батько наказав мені одружитися з Евеліною, бо я боявся взяти відповідальність за рішення в тому випадку, якщо шлюб розпадеться. Страх і неправильно сформульовані молитви ніби паралізували мою здатність прийняти

Я навчився застосувати свою свободу волі, щоб діяти, замість того, щоб бути під впливом, коли приймав найважливіше рішення у своєму житті.

важливе рішення, яке все ще стояло переді мною.

Вияв свободи волі—це Господній шлях

Спонування Святого Духа змінили всю ситуацію, коли я звернувся до Учення і Завітів 58:26–29: “Бо ось, це не годиться, щоб Я на все давав накази; бо кого в усьому примушують, той є лінивим. ...

... Люди мають завзято займатися доброю справою, і робити багато чого за своєю власною вільною волею, і вершити багато праведності;

Бо є в них сила, завдяки якій вони є вільними в собі. ...

Але той, хто не робить нічого, доки йому не накажуть, і сприймає наказ з непевним серцем, і виконує його ліниво, того проклято”.

Коли я розмірковував над цими віршами, то зрозумів роль свободи волі в плані нашого Небесного Батька. Це змінило мій спосіб мислення і додало сміливості рухатися вперед. Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав, що якби ми отримували натхненне спрямування без

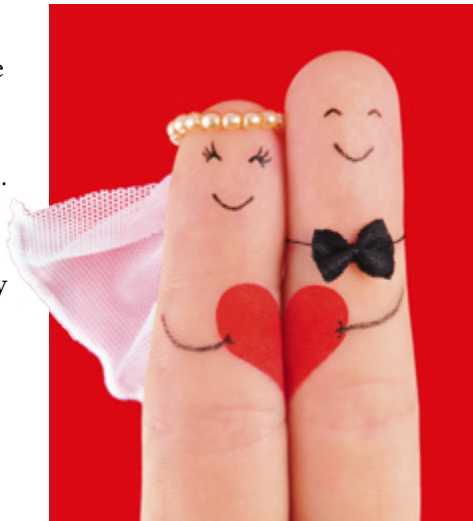
ВЗЯТИ ШЛЮБ

докладання особистих зусиль, то ми пропускали б “важливе особисте зростання”, яке відбувається, “коли [ми] прикладаємо зусилля, щоб зрозуміти, як іти за скеруванням Духа”¹.

Сила рухатися вперед

Тоді я вирішив виявити свою віру і прийняти рішення. Господь благословив мене впевненістю в моїй здатності приймати рішення. Я зрозумів, що маю “звзято займатися ... і робити багато чого за своєю власною вільною волею”—у тому числі заручитися. Господь заохочує нас самостійно користуватися силою, щоб управляти собою. Застосування цієї сили є вирішальною ознакою нашого життя.

Я впевнений, що Господь з більшим бажанням хоче бачити, що ми застосовуємо свою свободу волі, ніж бачити, що ми завжди приймаємо безпомилкові рішення. Однак Він дав нам необхідне знаряддя для прийняття хороших рішень, особливо коли треба визначитися, з ким укласти шлюб. Як навчав Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985): “Емоції не повинні

цілком визначати рішення, але серце й розум, підкріплені постом і молитвою та серйозним розміркуванням нададуть найвірогіднішу можливість отримати подружнє щастя. Це вимагатиме жертви, вміння ділитися і потребуватиме великої самовідданості”².

У нас навіть є настанова, вміщена в Писаннях, стосовно того, як отримувати духовне підтвердження: “Ти повинен з’ясувати це повністю своїм розумом; потім ти повинен спитати Мене, чи це правильно, і якщо це правильно, Я зроблю так, щоб твої

груди запалали зсередини; отже, ти відчуєш, що це правильно.

Але якщо це не правильно, в тебе не буде таких відчуттів, а буде заціпеніння думки” (УЗ 9:8–9). Однак не всі з нас відчуватимуть палання всередині як ознаку Господнього духовного підтвердження. Кожен повинен навчитися розпізнавати свій особливий спосіб отримання такого підтвердження³. Діючи за такою моделлю, ми здобудемо віру в свої можливості приймати рішення.

Небесний Батько знав потреби мого серця, душі та розуму. Він дав мені ці істини, які все змінили. Ми з Евеліною побралися. Уже кілька років ми насолоджуємося щасливим сімейним життям, у нас троє чудових дітей. Я такий вдячний Господу за свідчення про свободу волі та про її роль у прийнятті найважливіших у житті рішень. ■

Автор живе в Стокгольмі, Швеція.

ПОСИЛАННЯ:

1. Річард Г. Скотт, “Щоб отримати духовний провід”, *Ліягона*, лист., 2009, с. 7.
2. Спенсер В. Кімбол, “Єдність у шлюбі”, *Ліягона*, жовт. 2002, с. 36.
3. Див. також Учення і Завіти 8:2–3.

ТЕМА СПІЛЬНИХ ЗАХОДІВ НА 2015 РІК

“Отже, о ви, хто починає служіння Богу, дивіться, щоб ви служили Йому всім своїм серцем, могутністю, розумом і силою, щоб могли ви стояти безвинними перед Богом в останній день” (УЗ 4:2).

О ВИ, ХТО

ВИРУШАЄ

НА СЛУЖІННЯ БОГУ

СЛУЖИТИ ВІД УСІЄЇ ДУШІ

Генеральне президентство
Товариства молодих жінок

Як ми дізналися в темі Спільних заходів за 2015 рік, служити Богові—це священний привілей. Ми сподіваємося, що цього року кожен з нас навчиться служити з більшим зобов'язанням так, як навчав Спаситель—всім нашим серцем, могутністю, розумом і силою. Як ми можемо робити це? Ось кілька ідей.

Перш за все, ми служимо всім нашим **серцем**. Ми розуміємо значення цього, як те, що ваше служіння Богові має мотивуватися вашою любов'ю до Нього і до Його дітей. “Наша любов до Господа скеровуватиме наші прагнення, використання нашого часу, інтереси, які ми переслідуюмо, та порядок наших пріоритетів”¹. Ви виявляєте Господу свою любов, коли дотримуєтеся Його заповідей (див. УЗ 42:29). Ви служите у своєму домі і зміцнюєте свою сім'ю. Ви звеличуєте своє покликання і допомагаєте тим, кому потрібен друг. Ви знаходите імена членів сім'ї, щоб віднести їх до храму.

Друге, ми служимо всією нашою **могутністю**. Потрібно працювати фізично і докладати старанні зусилля. Місіонерська робота вимагає

Бонні Л. Оскарсон, президент (по центру); Керол Ф. Мак-Конкі, перша радниця (зліва); Ніл Ф. Мерріот, друга радниця (справа)

енергії й витривалості. Ви служите могутньо, коли задовольняєте потреби інших, “тобто [прагнете] нагодувати голодних, одягти роздягнених, відвідати хворих і надати їм допомогу, духовну і матеріальну” (Мосія 4:26).

Наступне, ми служимо всім нашим **розумом**. Ваші думки мають бути чистими, зосередженими на Спасителі. Ви уклали завіт завжди пам’ятати Його. Ви прагнете скерування Святого Духа, вивчаючи Писання і молячись. Коли ваші думки, слова і дії будуть узгоджуватися з розумом і волею Бога, ви бачитимете потреби інших і будете гідні й готові служити.

Нарешті, ми служимо Богу всією нашою **силою**. Один із способів здобути силу—це виявляти віру в Спокуту Спасителя. Ви каєтеся і освячуєте себе через послух Його заповідям. Ви відчуваєте уможливаючу силу Спасителя і стаєте свідками чудес, коли служите в силі Господа (див. Алма 26:12).

Коли ви служите Богові всією своєю душею, Він обіцяє, що ви очиститеся від гріха і підготуєтеся стати перед Ним і отримати Його вічну славу. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Езра Тефт Бенсон, “The Great Commandment—Love the Lord”, *Ensign*, May 1988, 4.

ЦЯ ДИВОВИЖНА РОБОТА

Генеральне президентство Товариства молодих чоловіків

Коли ви чуєте слово *вирушати*, про що ви думаєте? Про корабель, який налаштовує вітрила? Проте, щоб приєднатися до великої справи? Про початок подорожі?

Коли ви вирушаєте на “служіння Богу”, ви приєднуєтеся до найвеличнішої з усіх подорожей. Ви допомагаєте Богові прискорювати Його роботу, і це велика, радісна і дивовижна справа.

Не вірте нам лише на слово. Минулого року в маленькому містечку в Юті молоді чоловіки з кворуму вчителів зайшли на веб-сайт заходів для молоді (lds.org/youth/activities), щоб пошукати ідеї для проведення свого заходу. Одна така ідея під назвою “Сім днів служіння” привернула їхню особливу увагу.

Ці молоді чоловіки вирішили зробити щось навіть більше: вони запропонували служити кожного дня впродовж усього тижня кожному, хто попросить про це в приході. Коли записалося 19 сімей, молоді чоловіки були трохи здивовані і, мабуть, трошки приголомшені. Як вони зможуть так багато служити у такий короткий термін? Але вони

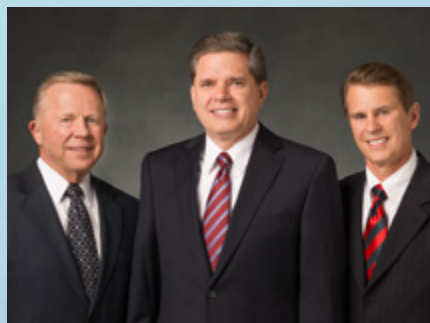
взяли зобов’язання, тож вирішили служити всім сім’ям.

Лише впродовж тижня вони надали понад 250 годин спільного служіння, виконуючи такі роботи: перенесення великої купи каміння, викопування ями для піску, прочищення водостоків, складання дошок. І це змінило також юнаків.

Вони були здивовані силою, яку відчули, і благословеннями, які отримали. Вони розповідали, що це згуртувало їх кворум і дало божественну допомогу під час виконання домашніх завдань та інших обов’язків. Зараз, коли їхній приход потребує служіння, кворум вчителів з радістю відгукується. Вони не лише служили один тиждень—вони намагаються служити кожного дня.

Служити і розбудовувати царство Боже—це дійсно дивовижна робота. Це принесло радість цим молодим чоловікам і принесе радість вам, якщо ви будете підтримувати інших і бачити, як їхнє життя змінюється завдяки чистим і чесним зусиллям. Як зазначає генеральне президентство Товариства молодих чоловіків на с. 48, служити Богові—це привілей.

Відправляйтесь зараз служити Богові “всім своїм серцем, могутністю, розумом і силою” (УЗ 4:2). Ми хочемо знати про досвід вашого служіння! Зробіть відео і фото вашого служіння, завантажте їх на сайті соціальних мереж, поділіться ними зі своїми сім’ями і друзями та пошліть електронною поштою на адресу liahona@ldschurch.org. Ви також можете розповісти про них іншим на сайті заходів для молоді. Запрошуйте інших приєднатися до вас у цій дивовижній роботі та подивимося, наскільки ми можемо змінювати світ. ■

Девід Л. Бек, президент (у центрі),
Ларрі М. Гібсон, перший радник (зліва),
Рендалл Л. Рігг, другий радник (справа)

КРОК ЗА КРОКОМ

Молоді люди з Італії розповідають, як вони служать Богові всім серцем, могутністю, розумом і силою.

Хілларі Олсен

Зраз, коли ви вже знаєте, що тема спільних заходів цього року присвячена служінню, що ви будете робити? Господь попросив вас служити Йому *всім* своїм серцем, могутністю, розумом і силою (див. УЗ 4:2). Це велика вимога і вона може приголомшувати вас. Але не повинно так бути.

“Це ніби сходити на гору,—каже Марко Д. з Таранто, Італія.— Коли думаєш про те, що треба відразу зійти на верхівку—це важко, але якщо йти крок за кроком—то набагато легше. Ставиш одну ногу перед іншою, і як тільки зробиш крок, думай: “Я це зробив!” А потім наступний крок”.

Серед піци, макаронів та брусківки, які є невід’ємною частиною життя італійця, молодь у південній Італії зрозуміла, на яких кроках треба зосереджуватися, намагаючись служити *всім* своїм серцем, могутністю, розумом і силою.

ПРАГНІТЬ ОТРИМАТИ СКЕРУВАННЯ ДУХА

Отримання духовного скерування—це важливий крок у служінні Господу, і Девід С., якому 15 років, знає, що це не відбудеться без зусиль з його боку. “Я маю бути знаряддям в Божих руках,—каже він.— Я маю бути готовим отримати спонукання від Духа і діяти за ними. Щоб це зробити, мені потрібно постійно оточувати себе тим, що від Господа”.

Девід і його сім'я—навернені до Церкви. Ще до свого хрищення Девід зрозумів важливість вивчення Писань. Його брат був першим, хто охристився, а потім невдовзі охристився і батьки. Девід знав, що йому треба здобути особисте свідчення. Коли він вивчав Книгу Мормона, то відчув Духа. Приємні почуття, які він відчув, допомогли йому прийняти рішення приєднатися до Церкви.

Через чотири роки Девід так само покладається на скерування Духа. “Нам потрібно бути незмінними. Ми не можемо стати небайдужими у вивченні Писань і в молитві”,—каже він.

ЗАЛИШАЙТЕСЯ ЧИСТИМИ

Марко Д., 17 років, вказує на важливість послуху заповідям, особливо закону цнотливості. “Супротивник спокушає нас багатьма способами, намагаючись спантеличити,—каже Марко.— Друзі також можуть справляти поганій вплив”. Кілька років тому Марко мав поміняти друзів, оскільки побачив негативний вплив,

який вони справляли на його рішення. “Мені довелося знайти друзів, які приймали мене таким, який я є, а не таким, яким хотів мене бачити світ”.

Іноді під час сходження на гору ми спотикаємося. Коли це стається, “ідіть до єпископа і відверто з ним поговоріть,—переконує Марко.— Єпископ—наш брат. Ми можемо йому довіряти”.

Оскільки Марко намагається бути слухняним і залишатися чистим, це дає йому можливість служити Богові зараз, і це також готує його одного дня бути гідним служіння на місці повного дня.

ПРИДІЛЯЙТЕ ЧАС

Мануель М., 17 років, зізнається, що не завжди легко служити Богові. “Нас часто випробовують,—каже Мануель.— Іноді ми воліли б робити щось інше. Іноді я краще поспав би, пішов на футбол або погуляв би з друзями. Але моя мама завжди навчала мене, що нам слід обирати служіння Господу. Немає нічого поганого, коли ми робимо також щось інше, але служіння Господу має бути нашим пріоритетом”.

Міріам Д., 14 років, знає, що єдиний спосіб не забувати про вивчення Писань і молитву кожного дня—це призначити для цього час. “Я відчуваю, що можу так багато зробити, коли я призначаю окремий час,— сказала Міріам.— Крім того, коли ми вирішуємо присвячувати більше часу Господу, ми менше спокушаємося. Це робить нас сильнішими”.

ОХОЧЕ СЛУЖИТЬ

Для Сабріни Д., 15 років, служити всім своїм серцем, могутністю, розумом і силою означає служити з *buona volontà*. Це означає робити все охоче і з радістю.

Алессіо І., 12 років, погоджується: “Немає сенсу робити це лише тому, що єпископ або батьки кажуть це робити. Ви не повинні почуватися зобов'язаними. Господь хоче, щоб ми служили з праведних причин”.

Як ми можемо мати більше *buona volontà* під час служіння? “Читання Писань допомагає мені, бо вони навчають нас, що служіння—це правильно”,—каже Сабріна.

Вивчення і краще розуміння Спокути також може нам допомогти служити з бажанням і радістю. Елвіса Д., 17 років, каже: “Так само, як Небесний Батько послав Свого Сина, Який пожертвував заради нас усіх, нам потрібно з готовністю присвятити все, що ми можемо, служінню Господу”.

ЗОСЕРЕДЖУЙТЕСЯ НА ІНШИХ ЛЮДЯХ

Сестри Джулія, 16 років, та Вероніка, 14 років, знають, як важливо зосереджуватися на інших людях. “Служіння допомагає нам дивитися на людей по-іншому. Коли ви служите людині, то благословення отримує і вона, і ви”, — каже Джулія.

Вероніка додає: “Одного разу мені по-справжньому захотілося поділитися евангелією, але я не була готова. Я злякалася. Однак коли я зосередилася на людях, яким служила, то відчула більше впевненості, бо я знала, що Господь мені допоможе”.

Джулія і Вероніка змогли послужити своїй подрузі Вірджинії у такий спосіб, що це змінило життя дівчини. Вони почали запрошувати її з собою на церковні заходи. Вони також запрошували сім'ю Вірджинії на свої сімейні заходи. Невдовзі сім'я Вірджинії почала зустрічатися з місіонерами. Через рік Вірджинія та її менша сестра охристілися.

Зараз, коли Вірджинія вже сама є членом Церкви, вона шукає, як може послужити людям навколо себе. Вона по-справжньому хоче ділитися евангелією з іншими. Іноді її друзі в школі кепкують з неї через її нові вірування, тож вона молиться, щоб знати, з ким з них слід поговорити. Одного дня Дух спонукав її поговорити із знайомою дівчиною. “Я дала їй Книгу Мормона і запросила піти зі мною до Церкви. Вона

прийшла! І зараз вона читає Книгу Мормона”.

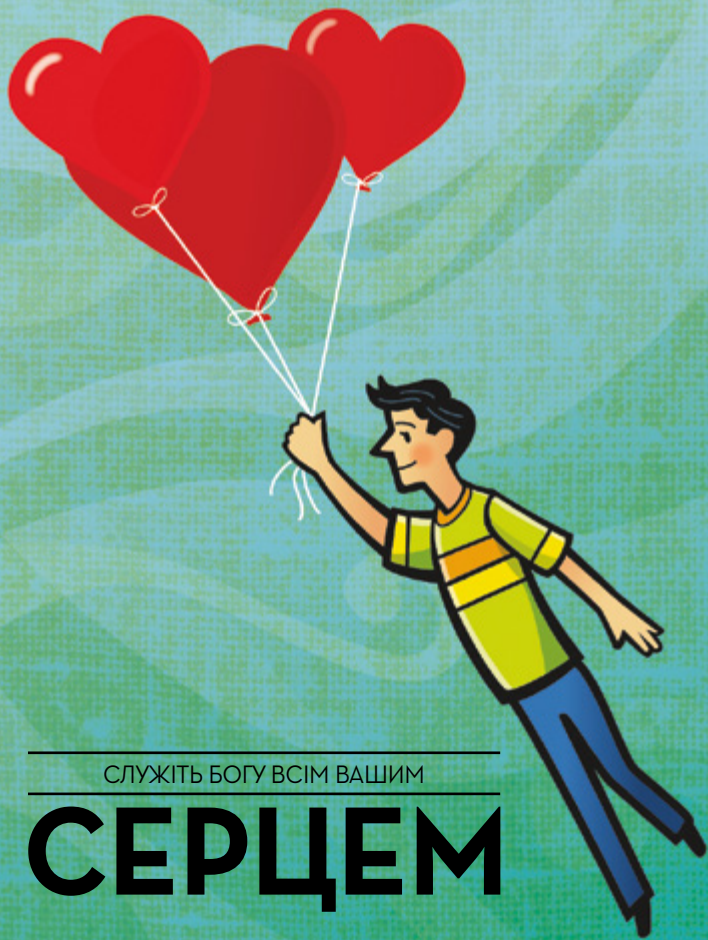
Самуель Д., 14 років, шукає можливості зміцнювати членів свого кворуму: “Я намагаюся допомагати іншим хлопцям у своєму кворумі, заохочуючи їх бути активними у класі. Іноді через збентеження чи хвилювання вони неактивні на уроці”. Самуель каже, що допомагати іншим почуватися впевнено, — це один зі способів, у який він може служити Богові й готуватися до майбутніх обов'язків.

ПОЧНІТЬ ЗАРАЗ

Отже, що *ви* будете робити? Алессіо І. каже: “Щоб змінювати світ, мені не треба чекати, поки я стану старшим. Треба робити це зараз”.

Ці кроки допоможуть також і вам, коли ви зрозумієте, що ви є цінною складовою Господньої роботи. Робіть крок за кроком. Ви зможете стати джерелом великих змін, якщо навчитеся віддавати себе повністю Господньому служінню. ■
Автор живе в штаті Юта, США.

СЛУЖІТЬ БОГУ ВСІМ ВАШИМ

СЕРЦЕМ

СЛУЖІТЬ БОГУ ВСІМ ВАШИМ

РОЗУМОМ

СЛУЖІТЬ БОГУ ВСІЄЮ ВАШОЮ

МОГУТНІСТЮ

СЛУЖІТЬ БОГУ ВСІЄЮ ВАШОЮ

СИЛОЮ

СЛУЖІТЬ УСІМ ВАШИМ РОЗУМОМ

“Сила думати—це дар від Бога. ... Те, про що ми думаємо, великою мірою впливає на наше ставлення і поведінку, а також на наше становище після цього життя” (Guide to the Scriptures, “Thoughts”, scriptures.lds.org). Наш розум допомагає нам навчатися і мінятися на краще, якщо ми прагнемо хорошого. Ось деякі ідеї, як служити Богу всім вашим розумом:

- Вивчайте Писання і слова пророків.
- Позитивно мисліть про інших і про себе.
- Прагніть знань, особливо тих, які напучують.
- Вибирайте корисні й надихаючі розваги.
- Досліджуйте щось, що є важливим для вас—наприклад, подію в історії Церкви або предка.
- Під час причастя зосереджуйтеся на Спасителі.
- Ведіть щоденник і періодично переглядайте його.

СЛУЖІТЬ УСІМ ВАШИМ СЕРЦЕМ

Серце підтримує життя. “Серце” часто означає центр або суть чогось та місце, де знаходяться бажання та емоції. Служити Богу всім нашим серцем—це віддавати Йому всі наші бажання, волю й любов. Він просить нас любити Його, дотримуючись Його заповідей і виявляючи любов до інших. Ось деякі ідеї, як чинити це:

- Нехай молитва, вивчення Писань та відвідування церкви стоятимуть вище ваших особистих бажань.
- Виявіть співчуття й доброту до когось у вашій сім’ї або у школі.
- Приділіть час тому, щоб робити те, чого бажають інші.
- Намагайтеся зрозуміти почуття іншої людини.
- Щиро похваліть когось.
- Поговоріть з самотньою людиною або сядьте біля неї.

СЛУЖІТЬ УСІЄЮ ВАШОЮ СИЛОЮ

Енергія, з якою ми служимо Богу, є складовою всієї нашої сили, яку ми даємо Йому. Сила—це також духовна сила, внутрішнє зобов’язання, стійкість і старанність, коли чиниш добро. Ми можемо виявляти нашу силу, коли живемо за принципами, за якими жив Сам Спаситель. Після цього ми можемо отримати божественну духовну силу. Ось деякі ідеї, як служити з усією вашою силою:

- Зосереджено вивчайте Писання.
- Разом працюйте з членами вашого приходу або вашої філії.
- Міцно тримайтеся моральних норм.
- Дійте за спонуканнями Святого Духа, щоб благословляти інших.
- Зобов’яжіться жити праведно і тримайтеся цього зобов’язання, коли виникають спокуси.
- Турбуйтеся про своє тіло, добре харчуючись і виконуючи фізичні вправи.
- Дотримуйтеся своїх завітів, щоб здобути більшу духовну силу.

СЛУЖІТЬ УСІЄЮ ВАШОЮ МОГУТНІСТЮ

Служити всією нашою могутністю може означати те, щоб просто робити для інших те, що ми можемо робити, як у духовному, так і в мирському плані. Якими б не були наші індивідуальні таланти (починаючи з підняття важкого дивану, і, закінчуючи тим, щоб залишатися позитивними у важких ситуаціях), ми можемо використовувати їх, щоб зміцнювати інших. Ось деякі ідеї, як служити з усією вашою могутністю:

- Спитайте себе: “Кому може знадобитися сьогодні моя допомога?”—і дійте відповідно до цього.
- Виконайте для когось певну роботу, як-от: підмітіть підлогу, приберіть кімнату, або помийте посуд.
- Використовуйте ваші таланти: полагодіть машину або комп’ютер, прикрасьте кімнату, зробіть подарунок своїми руками, напишіть вірш.
- Змініть щось у житті, щоб стати другом і гарним прикладом.
- Навчіть когось навичці, яку засвоїли ви самі.

ВИРУШАЙТЕ

“Отже, о ви, хто починає служіння Богу, дивіться, щоб ви служили Йому всім своїм серцем, ви стояти
могутністю, розумом і силою, щоб могли безвинними перед Богом в останній день”.
(УЗ 4:2)

ЧОМУ Ісус Христос важливіЙ В МОЄМУ ЖИТТІ?

*Якщо ми розуміємо все, що
Спаситель робить для нас, Він
стає найважливішою особою
в нашому житті.*

НЕДІЛЬНІ УРОКИ

Тема цього місяця:

Божество

Майкл Р. Морріс

Співробітник редакції церковних журналів

Недавно я прочитав повідомлення у блозі, де автор розповідала про те, як Спаситель відіграє важливу роль в її повсякденному житті. Мені було приємно, що вона воліла поділитися своїми почуттями, але мене засмутила відповідь одного читача її блогу: “Він геть не важливий у моєму житті—ніколи не був таким і ніколи не буде”.

Сильніше помилитися цей читач вже не міг. Рано чи пізно всім нам потрібен Спаситель. Всі ми робимо помилки, які не можемо виправити, зазнаємо втрат, які не можемо відшкодувати, і стикаємося з болями, переслідуваннями, трагедіями, тягарями й розчаруваннями, з якими неспроможні впоратися самотужки.

Гарна новина у тому, що нам не *потрібно* справлятися з ними самотужки.

“В момент слабкості ми можемо вигукнути: Ніхто не знає, що я відчуваю! Ніхто цього не розуміє!” Але Син Божий чудово знає й розуміє це, бо Він відчував і переніс наші особисті тягари”,—сказав старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. “І завдяки Його нескінченній і вічній жертві (див. Алма 34:14), Він має досконале співчуття і може протягнути нам Свою руку милості”¹.

Ісус є важливим для нас, оскільки через Його Спокуту, вчення, надію, мир і приклад Він допомагає нам змінювати наше життя, долати наші випробування і рухатися вперед з вірою, повертаючись до Нього і Його Батька.

Ісус уможливорює покаєння

Одна з причин, чому Ісус є настільки важливим для тих, хто щиро намагається наслідувати Його, полягає у тому, що всі ми припускаємося помилок, і нам потрібен дар покаєння, який надається через Спокуту.

Коли ми спотикаємося і падаємо, Сатана хоче, щоб ми думали, що ми не достатньо хороші, аби підвестися і повернутися на вірний шлях. Він також хоче, щоб ми забули, що євангелія—це “євангелі[я] *покаяння*” (УЗ 13:1; курсив додано). Однак ми знаємо, що “милість Христа реальна і дає грішнику, який кається, і прощення, і очищення”².

Сила Спокути Ісуса Христа доступна кожному з нас, але нам слід зробити цей вибір, щоб вона працювала в нашому житті. Уявіть, що ви даруєте другові особливий подарунок—щось таке, що

вашому другові дійсно потрібно, і що ви підготували через особисту жертву. Після цього уявіть, що ваш друг каже: “Дякую, але мені не дуже потрібен твій подарунок”. Що б ви відчували?

Якщо ми не запрошуємо Ісуса допомогти нам стати чистими через покаєння, це схоже на те, як ми відмовляємося від Його дару.

Ісус навчає істині

Одного разу, коли багато людей вирішили більше не ходити з Ним,

Ісус спитав Дванадцятьох апостолів: “Чи не хочете й ви відійти?” Петро відповів: “До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного” (Іван 6:67–68).

Ви можете знайти Спасителеві “слова життя вічного” в Писаннях, вченнях живих пророків та шепоті Святого Духа. Вони пропонують фундамент для “щастя у цьому житті та вічному житті у світі прийдешньому”³, і вони безпечно скеровують нас назад до нашого Небесного Батька і до нашого Спасителя.

Назвіть деякі з великих істин, яким навчав Спаситель? Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, перелічив чотири істини в недавньому виступі на генеральній конференції:

- “Наш Батько дав Своїм дітям великий план щастя”.
- “Завдяки Спокуті ... , ми можемо жити вічно з дорогими нам людьми”.
- “Ми будемо мати прославлені, досконалі і безсмертні тіла, необтяжені хворобами або обмеженнями”.
- “Наші сльози смутку і втрати будуть замінені повнотою щастя і радості”⁴.

Ісус пропонує надію

Ми можемо стикатися з серйозними випробуваннями, іноді нам важко довіряти Господу. Але, коли ми довіряємо Йому, це приносить нам надію, якої ми потребуємо, щоб справлятися з нашими випробуваннями.

Саме це сталося з членами сім'ї Гатрелл, яка живе у приході сестри

Джин А. Стівенс. Сестра Стівенс, перший радник в генеральному президентстві Початкового товариства, сказала, що після того, як брату Гатреллу поставили діагноз—рак, ця сім'я міцно трималася за євангелію і за храмові завіти. Це дало їм надію на Божі обіцяння, що вони знову будуть разом після цього життя.

Переживши важкі дні, які передували смерті її чоловіка, сестра Гатрелл сказала: “Я знала, що Господь наглядав за нами. Якщо ви довіряєте Господу, ви дійсно можете здолати будь-яке з випробувань життя”⁵.

Дар Спокути дає нам надію на вічне життя—те, що нам потрібно, коли ми стикаємося з випробуваннями або смертю близької людини.

“Наш люблячий Небесний Батько дав нам дар—Свого Улюбленого Сина, Ісуса Христа, як нашого Спасителя”,—сказав Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві. “Завдяки цьому величному дару і благословенню Спокути Ісуса Христа всі люди мають спадок: обіцяння воскреснути і можливість для всіх, хто народився, жити вічно”⁶.

Ісус пропонує мир

Якщо ви коли-небудь стикалися зі стихійним лихом, про вас розпускали жорстокі чутки, ви переживали випробування, яке міняло ваше життя, розривали стосунки з другом або відстоювали правду, то ви знаєте, що вам потрібен мир Господа. “Мир Спасителя,—сказав старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів,—утихомирює вируючі вихори світу”⁷.

Під час недавньої генеральної конференції старійшина Андерсен поділився історією про одну дівчину з класу Лавр, яку висміювали й ображали за те, що вона відстоювала традиційний шлюб. Вона пізнала, що висміювання—це ціна того, щоб “залиша[тися] вірними Богу та вченням Його живих пророків”⁸.

Однак, коли ми відстоюємо щось, це не означає, що ми робимо це на самоті. Ми завжди можемо звернутися до Князя миру, коли відчуваємо себе самотніми або пригломшеними, сумними або стурбованими, наляканими або нічого не вартими. Ми робимо це, коли:

- Молимося Небесному Батькові, щоб Дух був з нами.
- Читаємо слова Господа в Писаннях і слова Господа, відкриті живими пророками.
- Відвідуємо храм.
- Досліджуємо життя Спасителя в церкві і під час семінарських занять.
- Застосовуємо Його Спокуту, каючись в наших гріхах.
- Ділимося нашими свідченнями про Нього.

Коли ми відчуваємо мир Спасителя, нашим серцям не потрібно ні тривожитися, ні лякатися (див. Іван 14:26–27).

“Лише Господар знає глибину наших випробувань, нашого болю і страждань,—сказав Президент Томас С. Монсон.— Він єдиний пропонує нам вічний мир у важкі часи. Він єдиний торкається наших змучених душ Своїми втішачими словами”⁹.

Ісус встановлює приклад

Протягом Свого священнослужіння Ісус не просто показує шлях до щастя—Він веде цим шляхом. Через Свою Спокуту Він веде нас до любові. Через Своє вчення Він веде нас до вічних істин. Через Своє досконале життя Він веде нас на шлях послуху.

“Найкращим прикладом серед усіх людей, які будь-коли жили на цій землі, є наш Спаситель, Ісус Христос. Його служіння у смертному житті було сповнене навчання, служіння і любові до людей”,—сказав старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Спаситель, додав він, “запрошує нас наслідувати Його досконалий приклад”¹⁰.

Коли ми розуміємо, що Спаситель уможливує покаєння і воскресіння,

навчає життєво важливим істинам, пропонує надію і мир та встановлює досконалий приклад, Він стає центром нашого життя. І разом з Ним, як нашим другом, ми маємо сміливість відкинути страх і просуватися вперед з вірою. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Девід А. Беднар, “Вони могли зносити свої тягарі з легкістю”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 90.
2. Д. Тодд Крістоферсон, “Воскресіння Ісуса Христа”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 113.
3. “Живий Христос: Свідчення Апостолів”, *Ліягона*, квіт. 2000, с. 3.
4. Дітер Ф. Ухтдорф, “Вдячні за будь-яких обставин”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 76.
5. Джин А. Стівенс, “Не бійся, бо Я ж із тобою”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 83.
6. Генрі Б. Айрінг, “Безцінний спадок надії”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 24.
7. Ніл А. Андерсен, “Духовні вихори”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 18.
8. Див. Ніл А. Андерсен, “Духовні вихори”, сс. 19–20.
9. Томас С. Монсон, “Не залишу тебе й не покину тебе”, *Ліягона*, лист., 2013, с. 87.
10. Річард Г. Скотт, “Я вам приклада дав”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 35.

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОЗМОВИ

Над чим поміркувати перед неділею?

- Як Спокута Ісуса Христа благословила ваше життя?
- До яких слів Ісуса ви звертаєтеся за втіхою?
- Ви можете пригадати випадок, коли ви відчували мир Спасителя завдяки Святому Духу?

Те, що ви можете зробити

- Запишіть у своєму щоденнику, коли наступного разу приклад або вчення Спасителя допомогли вам вибрати правильно.
- Дослідіть тему Спокути у підготовці до прийняття причастя.
- Діліться своїми почуттями про Ісуса Христа зі своєю сім'єю, в церкві чи соціальних медіа.

Старійшина
Роберт Д. Хейлз

З Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

ЯК ДОСЯГАТИ ВІЧНИХ ЦІЛЕЙ

Якби хотів запропонувати кілька найважливіших цілей у житті, які принесуть вам радість у процесі виконання своєї місії на цій землі—вічні цілі, що допоможуть з честю повернутися до вашого Небесного Батька. Серед них такі:

1. **Укласти храмовий шлюб і розвивати вічні сімейні стосунки**, з молитвою збалансовуючи всі сфери життя, такі як сім'я, робота, неперервна освіта, хоббі та розваги.
2. **Віддано і слухняно жити за своїми релігійними переконаннями та бути вірними своїм храмовим і християльним завітам**, завжди **плекаючи все, що є хорошим у житті**.
3. **Мати в полі зору вічну перспективу**, пам'ятаючи, що справи царства є вічними, а справи світу—тимчасовими або скороминущими.

4. Не забувати **віддано служити** впродовж усього життя і завжди **дбати про нужденних**, які можуть потребувати вашої **любові** та іншої **підтримки**.

Це—цілі на все життя, досягнення яких вимагатиме зосередженості та часу. Недостатньо лише встановити цілі; ми повинні **скласти план**, аби досягнути їх.

Сьогодні ввечері або завтра **поміркуйте, чого ви хочете досягнути у своєму житті** і якими мають бути *ваші* цілі. Приділіть час, щоб **записати їх і проглядати** у наступні роки. Потім присвятіть кілька годин, щоб запитати себе, що ви можете зробити для досягнення цих цілей сьогодні, завтра, наступного тижня та в найближчі місяці.

Як ви обираєте й визначаєте ці важливі вічні цілі? І, що є не менш важливо, як ви складаєте план їхнього досягнення? Пам'ятайте, час є важливою—навіть критичною—складовою у ваших розрахунках. З тієї позиції, де ви знаходитесь зараз,

може здаватися, що у вас ще багато часу для досягнення всього, що пов'язано з вічністю.

У кожного є час, і це дійсно так. Але лише через те, що час іде, це не означає, що ми робимо успіхи.

“Це життя є часом для людей підготуватися до зустрічі з Богом; так, ось цей день цього життя є днем для людей чинити діяння свої” (Алма 34:32).

Секрет полягає в тому, щоб **мудро вибирати ті заходи**, які допоможуть нам досягати **боже-ствених, натхненних цілей**, а потім мати силу волі та переконання, щоб **відмовлятися від того, що відволікає або утримує нас від** нашої вічної мети.

Я свідчу, що вашого часу на землі буде достатньо для підготовки та виконання **трудів** призначеної вам **життєвої місії**, якщо ви будете **мудро використовувати свій час**. І немає кращого часу зробити це, ніж зараз, у юності (див. Алма 37:35). ■

З виступу на церемонії вручення дипломів в Університеті Бригама Янга 11 грудня 2004 року.

ОСЕРЕДОК МОГО ЖИТТЯ

Я знав про Христове служіння з Біблії, але чи справді Він міг відвідати Америку?

Роберто Пачеко Претел

Коли мені виповнилося 18 років, мій батько дозволив мені христитися у будь-якій церкві, де я захочу. Я хотів приєднатися до християнської церкви, оскільки я вивчав Біблію в кількох конфесіях, і врівав в Ісуса Христа.

Одного дня мій дядько запросив двох сестер-місіонерок до нас додому. Вони говорили з великим переконанням про свою віру в Книгу Мормона, як про ще одне свідчення про Ісуса Христа, кажучи, що Він відвідав Американський континент.

У той момент я висловив свою думку про те, що можливо вони помиляються, бо я ніколи в житті не чув про це. Одна з сестер-місіонерок, зі сльозами на очах і доброту в голосі, сказала мені: “Брат Роберто, той факт, що ви не знаєте про істинність Книги Мормона,

не означає, що ми помиляємося. Я знаю, що Ісус Христос любить нас, і що Він був на цьому континенті, і що Він навчав Своїй евангелії саме так, як і у Святій Землі”.

Вони намагалися розв’язати мої занепокоєння і сумніви під час тієї першої бесіди, домовившись, що вони відвідають мене наступного тижня.

Того вечора я почав продивлятися Книгу Мормона. Коли я прочитав титульну сторінку, одна фраза повернула мою увагу: “Ісус Христос, Бог Вічний, Який являється до всіх народів”. Я також прочитав 3 Нефій 11 про відвідування Спасителем Америки і відчув у своєму серці радість. Отже, я зробив те, що попросили мене місіонерки: я став навколішки і спитав свого Небесного Батька, чи була книга істинною.

Коли я закінчив молитися, то відчув мир і впевненість, що так воно і є. Якусь мить я думав, що мене зворушили сльози сестер і змусили мене повірити їхньому свідченню. Тому я продовжував читати Книгу Мормона аж до початку 5-ї ранку. Щоразу, коли я молився, я з більшою силою відчував підтвердження тому, що Христос відвідав Америку і що Він хотів, аби я більше дізнався про Його істинну евангелію.

За кілька тижнів я закінчив читати Книгу Мормона і відчув потребу христитися в істинній Церкві.

Читання Книги Мормона допомогло мені наблизитися до Ісуса Христа і зробити Його осередком мого життя. Я так вдячний, що Спаситель поставив на моєму шляху місіонерів і Його Церкву. ■
Автор живе в Арекіна, Перу.

Раніше я була непривітною, але змінилася, і хочу ділитися євангелією.

Як я можу змінити свою репутацію?

Перш за все, не дозволяй страху себе зупинити. Якщо тебе торкнувся Дух і ти намагаєшся покаятися та змінитися—це чудово. Пам'ятай, що ця зміна відбувається за допомогою уможливаючої сили благодаті Ісуса Христа. З Його допомогою ти можеш стати новою людиною і почати змінювати свою репутацію. Він також допоможе тобі ділитися євангелією. Хоча мине певний час, перш ніж ти змieniш свою репутацію, однак це того варте. Ось кілька кроків, які ти можеш зробити на цьому шляху:

- Вибачся перед людьми, яким, як ти знаєш, ти завдала болю.
- Зміни свою поведінку, виявляючи доброту тим людям, до яких ти не ставилася по-доброму раніше.
- Завжди будь щирою і відвертою.
- Якщо люди, з якими ти проводиш час, погано ставляться до інших, або зупини їх, або перестань проводити з ними час. Інакше всі будуть думати про тебе так, як і про них.
- Ти можеш уважно прочитати Мороній 7 і молитися про милосердя. ■

Спаситель сказав, що **ДУХ суперечки**—від диявола (див. 3 Нефій 11:29). Яка **різниця** між **непогодженням з людьми та суперечкою?**

Природно, що люди мають різні погляди, і бувало так, що учням Христа доводилося протистояти тому, що суперечить нашим віруванням. Але нам потрібно заявляти про свою позицію

позитивно, спираючись на факти, без роздратування, гіркоти чи образ. То як же уникати конфлікту, викликаного суперечкою?

Ви, мабуть чули, що ми можемо “не погоджуватися, але при цьому не

викликати неприємних почуттів”. Уникнення суперечок починається з ваших мотивів та бажань. У Писаннях сказано, що “тільки сварка пихою вчиняється” (Приповісті 13:10). Якщо ви більше переймаєтесь тим, щоб “перемогти у спорі” або щоб “бути правим”, можете бути певні, що дух суперечки неодмінно буде там.

Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів,

навів кілька способів уникання суперечок: (1) “виявляти людям співчутливу турботу”; (2) “приборкувати пристрасть промовляти або писати в душі суперечки заради особистої вигоди або слави” і (3) “у смиренній покорі по-справжньому [любити] Бога”¹. Тоді з нами буде Дух Господа, а не дух суперечки. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Russell M. Nelson, “The Canker of Contention,” *Ensign*, May 1989, 70–71.

ЗРОБИТИ найкращий подарунок

Я зробила подрузі найкращий подарунок на день народження з усіх, які вона будь-коли отримувала.

Маріела Родрігес

Коли мені було 13 років, пророк попросив членів Церкви прочитати Книгу Мормона за 5 місяців, до кінця року, і пообіцяв благословення всім, хто це зробить. Одного дня, коли я читала в автобусі, біля мене сіла дівчина на ім'я Синтія і запитала про книгу. Я сказала, що це Книга Мормона і що це особлива книга. Я сказала, що хочу дочитати її до кінця року, щоб отримати благословення.

Вона почала ставити більше запитань, а я сказала, що вона може прийти до мене додому, щоб ми більше про це поговорили. Вона прийняла запрошення, і в наступні дні ми провели кілька годин, розмовляючи про Книгу Мормона і про Церкву.

Наступного понеділка я запросила Синтію на домашній сімейний вечір, де ми познайомили її з місіонерами. Вони навчали Синтію, і вона почала приходити до Церкви на всі молодіжні заходи та на інші церковні збори.

Дівчина вирішила, що хоче охриститися, і, з дозволу батьків, того року її було охрищено на її день народження. Вона сказала, що то був найкращий з усіх подарунків, які вона будь-коли отримувала. Її мама, сестри і брати прийшли на хрищення. Вона попросила мене заспівати гімн "Дух Божий" (Гімни, № 2), а мого батька вона попросила виконати хрищення. Після того як вона вийшла з води, ми обнялися і заплакали. Я ніколи не

забуду того дня, бо я відчувала таке неймовірне щастя.

Через рік моя сім'я переїхала в інше місто. Це було важко, бо ми з Синтією стали хорошими подругами і сестрами в евангелії.

Хоча ми більше не живемо близько одна від одної, ми й досі чудово дружимо. Ми часто розмовляємо по телефону, а нещодавно вона подзвонила мені, щоб сказати, що її маму навчають місіонери. Я так зраділа, бо раніше її мама не хотіла зустрітися з місіонерами. Синтія сказала, що одного дня сподівається прийти до Церкви з усією своєю сім'єю. Вона подякувала мені за те, що я познайомила її з Церквою. ■

Автор живе в штаті Техас, США.

Дай нам своєю рукою!

Кожного дня діти по всьому світу виявляють свою турботу, знаходячи способи послужити іншим людям!

ПЕЧИВО І ЛЯЛКИ

Усією сім'єю ми провели "місячник служіння". Ми з братом виготовили ляльки для дітей з будинку для сиріт. Ми також спекли шоколадне печиво пожежникам і прибрали біля озера. Я радий, що ми могли послужити!

Тобін П., 9 років, шт. Айдахо, США

ВЕСЕЛІ ПІСНІ

В наш особливий день служіння ми відвідали будинок догляду за літніми людьми. Коли ми почали співати пісні Початкового товариства та інші пісні, люди почали плескати в долоні і підспівувати. Дехто навіть танцював! Ми їх обнімали і залишили листівки, які виготовили власноруч.

Округ Лейрія, Португалія

КРАЩЕ ЗА РІЗДВО

Мої мама з татом були дуже виснажені після довгого дня. Я помила і склала посуд та підмела підлогу, витерла столи. Потім я прибрала у вітальні та в дитячій. Коли мама з татом прокинулися, то сказали, що це навіть краще за Різдво!

Камбрі Г., 11 років, шт. Джорджія, США

НАДІШЛИ НАМ ВІДБИТОК СВОЄЇ ДОЛОНІ

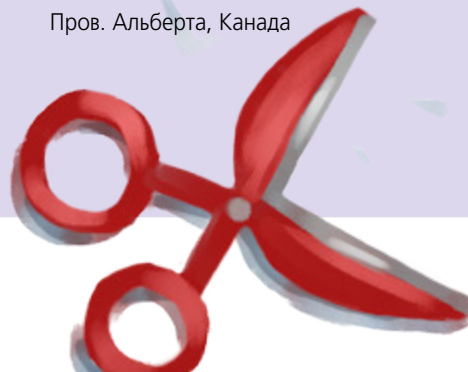
Скільки рук допомоги необхідно для того, щоб обійти весь світ? Зроби хороший вчинок і допоможи нам про це дізнатися!

1. На тонкому аркуші паперу обведи контур долоні й виріж його.
2. Напиши, як ти комусь послужив, або як хтось послужив тобі. Це може бути щось значне або незначне.
3. Додай своє фото.
4. Попроси батьків або когось із дорослих допомоги тобі надіслати своє послання на адресу: lahona@ldschurch.org або на адресу, вказану на с. 3.

Ми будемо збирати руки допомоги відтепер до жовтня 2015 року.

ПРОЕКТ "КОРОБКА ШКАРПЕТОК"
Безпритульним людям дуже холодно взимку! Ми вирішили зібрати теплі шкарпетки для безпритульних у нашому районі. Молоді чоловіки і молоді жінки допомогли нам, і невдовзі наша коробка для шкарпеток була наповнена сотнями шкарпеток для безпритульних!

Пров. Альберта, Канада

Заклик ЧИТАТИ ВІРШІ З НОВОГО ЗАВІТУ

Ісус розповів історію про пастиря, який любить своїх овець і шукає одну, яка заблукала. Цього року ти зможеш більше дізнатися про вчення Ісуса в Новому Завіті. Кожного разу, коли ти будеш читати один з уривків на с. 68, замальовуй наступну цифру. Якщо ти будеш читати кожного тижня, то закінчиш до кінця року!

Попроси дорослих допомогти відділити цю таблицю або роздрукувати її з сайту iahona.lds.org. ■

38

40

37

47

36

29

49

48

22

51

32

14

23

41

33

46

27

10

31

6

25

21

34

1

50

8

35

20

16

39

11

2

44

8

Заклик читати вірші з Нового Завіту. Уривки для щотижневого читання: (див. сс. 66-67)

ТИЖ-ДЕНЬ	ЗАВДАННЯ ДЛЯ ЧИТАННЯ		
1	Іван Христитель підготував шлях для Ісуса Христа Матвій 3:1–6; Лука 1:5–25, 57–80	26	Воскресіння Ісуса Христа Матвій 27:52–53; 28:1–20; Лука 24; Іван 20; Дії 1:3, 9–11; 1 Коринтянам 15:5–6, 22
2	Народження Ісуса Христа Матвій 1:18–25; Лука 1:26–38; 2:1–20	27	Паси вівці Мої! Марк 16:15; Іван 21:1–17
3	Дитинство Ісуса Христа Матвій 2; Лука 2:21–52	28	П'ятдесятниця Іван 14:25–27; Дії 2:1–24, 32–33, 36–47
4	Хрищення Ісуса Христа Матвій 3:13–17; Іван 3:5	29	Петро та апостоли Матвій 4:18–19; 14:22–33; 16:13–17; 17:1–9; Лука 22:31–34, 54–62; Дії 3:1–9, 19–21; 4:6–20; 5:12–42
5	Ісуса Христа спокушає Сатана Матвій 4:1–11; Марк 1:12–13; Лука 4:1–13	30	Варнава, Ананія і Сапфіра; мученик Степан Дії 4:32–5:10; 6; 7:54–60
6	Ісус Христос очищує храм Матвій 21:12–14; Лука 19:45–48; Іван 2:13–16	31	Петро і Корнилій Дії 10:1–11:18
7	Ісус покликає Своїх апостолів Матвій 4:18–22; 16:13–19; Марк 3:13–19; 16:15; Лука 5:1–11; 6:12–16	32	Навернення Савла Дії 7:57–60; 8:1–3; 9:1–30; 26:9–23
8	Проповідь на Горі Матвій 5:1–6:4; 7:12; Лука 6:17–36	33	Перша місіонерська подорож Павла Дії 13:4–11, 14–43; 14:5–10
9	Ісус навчає молитви Матвій 6:5–13; 7:7–11; 26:36–46; Лука 9:28–29; 11:2–4, 9–13; Якова 1:5–6	34	Друга місіонерська подорож Павла Дії 15:36–41; 16:16–34
10	Ісус Христос уздоровлює хворих Матвій 8:5–10, 13; 25:34–40; Марк 1:40–45; Лука 4:38–40; 7:11–17; Іван 4:46–54; 13:34–35	35	Третя місіонерська подорож Павла Дії 18:23; 19:1–7, 11–12, 20
11	Ісус Христос і Суботній день Матвій 12:1–13; Марк 2:23–28; 3:1–6; Лука 13:11–17; 14:1–6; Іван 5:2–16	36	Ісус Христос прийде знову Дії 1:9–11; Джозеф Сміт—Матвій 1:1–4, 21–55
12	Ісус Христос застосовує силу священства, щоб благословляти інших людей Матвій 14:23–33; Марк 4:35–41; 6:33–44; Лука 9:37–43; Дії 10:38	37	Послання Павла до римлян Римлянам 1:16; 8:13–18, 31–39; 12:3–21
13	Ісус Христос здійснює чудеса Марк 2:1–12; 5:21–43	38	Перше послання Павла до коринтян 1 Коринтянам 6:19–20; 12:4–27; 13; 15:20–22, 40–42
14	Сіяч, пшениця і кукіль Матвій 13:1–9, 18–30, 37–43; Марк 4:14–20; Лука 8:11–15	39	Друге послання Павла до коринтян 2 Коринтянам 4:5–18; 9:6–8; 12:6–10
15	Загублена вівця, загублена монета і блудний син Матвій 18:12–14; Лука 15	40	Послання Павла до галатів Галатам 2:16–21; 5:22–23; 6:7–10
16	Добрий самарянин і дім, збудований на камені Матвій 7:24–27; 22:34–40; Лука 6:47–49; 10:25–37	41	Послання Павла до ефесян Ефессянам 1:3–12; 4:11–16; 6:10–18
17	Ісус Христос уздоровлює 10 прокажених і сліпого чоловіка Лука 17:12–19; Іван 9	42	Послання Павла до филип'ян Филип'янам 1:2–11; 2:12–13; 4:4–13
18	Добрий Пастир Матвій 19:13–15; Марк 10:13–16; Іван 10:1–18	43	Послання Павла до колосян Колосянам 1:9–20; 3:1–16
19	Немилосердний слуга Матвій 6:12, 14–15; 18:21–35	44	Послання Павла до солунян 1 Солунянам 2:1–12; 4:1–7; 2 Солунянам 2:1–4; 3:10–13
20	Десять дів, таланти і вдovina лепта Матвій 25:1–13, 14–46; Марк 12:41–44; Лука 21:1–4	45	Послання Павла до Тимофія 1 Тимофію 1:12–17; 5:1–3; 2 Тимофію 3:1–5, 14–17
21	Ісус піднімає з мертвих Лазаря Іван 11:1–46	46	Послання Павла до Тита і Филимона Титу 1:1–4; 2; Филимону 1:3–9
22	Славний в'їзд Ісуса в Єрусалим, Остання вечеря Матвій 21:1–11; Марк 14:12–26; Лука 19:29–38; 22:15–20	47	Послання Павла до євреїв Євреям 1:1–6; 5:1–4; 11:1–11; 12:1–2
23	Ісус Христос у Гефсиманії Матвій 26:36–46; Лука 22:40–46; Іван 3:16; 15:12–13	48	Учення Якова Якова 1:5–6; 2:17–18; 3:2–13; 5:12
24	Ісуса Христа зраджують, арештовують і судять Матвій 26:14–16, 47–27:31; Лука 22:47–23:25	49	Учення Петра 1 Петра 1:3–11; 3:18–20; 4:6; 2 Петра 1:2–8
25	Розп'яття і поховання Ісуса Христа Матвій 27:32–66; Лука 23:26–56; Іван 10:17–18; 15:13; 19:13–42	50	Учення Івана та Юди 1 Івана 2:1–6; 3:10–18, 23; 4:7–10; 5:1–3; 2 Івана 1:4; 3 Івана 1:4; Юди 1:20–22
		51	Об'явлення Івана Об'явлення 1:1–3; 2:7; 4; 12:7–9; 20:12
		52	Прийдіть до Ісуса Христа—Він є світлом і життям для світу Матвій 11:28–30; Іван 4:3–14; 6:35–51; 8:12; 14:6, 15

Правильно скористатися часом

Клейтон В., 10 років, шт. Міссурі, США

У тій місцевості, де я живу, часом буває дуже холодно й випадає багато снігу. Іноді ми навіть не йдемо до школи і катаємося на санчатах з великого пагорба біля нашого дому. Одного дня ми вже збиралися одягати лижні костюми, шапки й рукавиці, однак мама сказала, що надто

холодно і вітряно, аби йти на вулицю. Я розсердився, що нам доведеться залишатися вдома. Я почав скаржитися, а мама сказала: “Тобі треба піднятися у свою кімнату й подумати, як правильно скористатися цим часом”.

Коли я зайшов у кімнату, то подумав про те, чого чекає від мене Спаситель. Я вирішив завчити напам'ять Уложення віри. Коли через кілька годин я зійшов вниз, то попросив маму, брата й сестер вибачити мене за те, що я розсердився, і сказав, що я вивчив напам'ять усі Уложення віри. Вони були так здивовані! Я продекламував кожне з них і мені було дуже приємно, що я правильно скористався своїм часом.

Думаю, що Спаситель радів від того, що я вирішив більше дізнатися про Нього, оскільки у мене з'явився того ранку додатковий час. Я вдячний, що Він дав мені сім'ю і Писання, які допомагають більше дізнаватися про Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа. ■

НАША СТОРІНКА

Мій батько—єпископ нашого приходу, і він проводив зі мною співбесіду, перш ніж мене охрестити. Я був дуже щасливий. Я вирішив запросити на хрищення свого найкращого шкільного друга та його сім'ю. І вони прийшли! Я ніколи не забуду того особливого дня.

Ефраїн В., 8 років, Іспанія

Я знаю, як заходити на веб-сайт сімейної історії і знаходити імена родичів. Я перевіряю, чи для когось із моїх родичів треба виконувати храмову роботу. Це моя частина у виконанні роботи Господа.

Стівен С., 6 років, Філіппіни

Лора Д., 8 років,
Бразилія

**Президент
Бойд К. Пекер**

Президент
Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

*Члени Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів покликані як особливі
свідки Ісуса
Христа.*

Яким чином ПИСАННЯ допомагають мені?

ПИСАННЯ ...

- Навчають нас, куди йти і що робити.
- Дають нам надію й знання.
- Допомагають нам здобути свідчення про Ісуса Христа.
- Дають нам духовний захист.

Зробіть читання Писань своєю регулярною звичкою і благословення не затримаються.

Якщо ви почнете вивчати Писання ще в юності, то пізнаєте шлях, яким маєте йти. ■

З виступу "Ключ до духовного захисту", Ліягона, лист. 2013, сс. 26–28.

Секретна

Джессіка Ларсен

Грунтується на справжніх подіях

“Кожен може щось зробити”
(Children’s Songbook, 236).

Тільки не Айві! Вона ж дівчина,—прошепотів Брейден позаду Адама.

Але того дня Адам був капітаном команди гри у вибивного, тож вибір був за ним. “Я вибираю Айві”,—повторив він трохи голосніше. Тайлер—капітан іншої команди, самовдоволено посміхнувся. Навіть тренер Гарсія був здивований вибором Адама.

Айві також була здивована, а потім сором’язливо зробила крок вперед. Брейден забурчав невдоволено.

Айві була не просто якоюсь дівчинкою. Вона була найменшою дівчинкою в класі. Здавалося, що вона не дуже швидко рухається, і м’яч виглядав більшим за неї. “Мабуть вона не може й м’яча підняти”,—сказав Брейден, коли Айві виходила вперед.

“Може вона стане нашою секретною зброєю”,—сказав Адам, намагаючись бути переконливим. Але він вибрав її не тому. Якось Айві сказала Адаму, що їй неприємно, коли під час спортивних ігор її завжди обирають останньою. Інші хлопці глузували з Айві, але мама і тато сказали Адаму, що хлопчиком слід з повагою ставитися

до дівчаток. Тож він обрав Айві. Спостерігаючи, як Тайлер вибрав найбільшого хлопця у класі, Адам сподівався, що зробив правильний вибір.

Коли всі були поділені на команди, тренер Гарсія засвистів у свисток і команди розбіглися в протилежні сторони майданчика. Тренер Гарсія вручив Тайлеру м’ячик, і Тайлер уважно обвів поглядом усю команду Адама, перш ніж зосередився на Айві. Він відвів руку і кинув м’яч.

Бух! М’яч вдарився об землю і підскочив, нікого не зачепивши. Адам кліпнув очима. Айві відбігла якраз вчасно. Здавалося, що всі,

зброя

Ніхто до кінця не розумів, на що була здатна Айві.

хто був біля неї здивувалися, але Адам лише усміхнувся. Можливо, вибір на користь Айві зрештою був хорошою ідеєю.

Гра продовжувалася. Тайлер постійно намагався влучити в Айві м'ячем, але вона продовжувала вивертатися і ухилятися від нього. Ніхто не міг у неї влучити. Тайлер та кілька членів його команди були настільки зосереджені на тому, щоб вивести Айві з гри, що майже не намагалися влучити ще у когось. Адам широко усміхався. Насправді саме зріст Айві робив її *найкращою* в грі у вибивного. Оскільки вона була низенькою і прудкою, в неї важче було влучити.

Зрештою команда Адама виграла. “Ти вгадав із секретною зброєю,—сказав Брейден.— Айві грала дуже добре”.

“Так,—сказав Тайлер.— Наступного разу вона буде в *моєї* команді. І тоді ми неодмінно виграємо!” Айві усміхалася, коли йшла до класу в оточенні членів своєї команди.

Адам не міг стримати усмішку, коли йшов за групою. Він добре повівся з Айві й допоміг іншим хлопцям трохи більше поважати дівчат. Найбільша секретна зброя зовсім не була секретом—це простий вияв доброти. ■

Автор живе в шт. Аризона, США.

НІХТО НЕ ПРИРЕЧЕНИЙ НА НЕВДАЧУ.

“Усі люди є різними, і їхній вклад буде різним. Ніхто не приречений на невдачу”.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, “Допоможіть їм ставити високі цілі”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 60.

Подорож, в якій ви більше дізнаєтеся про Ісуса Христа

Цього року в Початковому товаристві ви вирушите в чудову подорож слідами Ісуса і дізнаєтеся про Його життя зі сторінок Нового Завіту. Ваші батьки будуть вивчати у своїх класах ту ж саму книгу Писань.

Ось кілька заходів, які допоможуть вам та сім'ї більше дізнатися про Новий Завіт.

ІДЕЇ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ВИСТУПУ

Чому важливо і радісно вивчати Новий Завіт? Як вивчення життя Спасителя допоможе нам стати міцнішими. Переконайтеся, що кожний з присутніх міг висловитися. Після цього ви можете заспівати пісню "Розкажи про Ісуса мені" (*Збірник дитячих пісень*, с. 36). Ви також можете зробити картки і написати назви книг Нового завіту та помістити їх у правильному порядку.

ПІСНЯ ТА УРИВОК З ПИСАНЬ

- "Розкажи про Ісуса мені", (*Збірник дитячих пісень*, с. 36).
- Матвій 11:29

ПІДКАЗКА ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ПИСАНЬ

Якщо ти робиш позначки в Писаннях, то потім буде легше знаходити улюблені вірші!

Користуйся олівцем, ручкою або кольоровими олівцями.

Підкреслюй вірші, де промовляє Ісус— або просто обводь колом номер вірша.

Твої батьки можуть замовити примірник Нового Завіту для тебе англійською або іспанською мовами за 2,5 американські долари на сайті store.lds.org.

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Марія і Йосип прийшли сюди, щоб взяти участь у переписі населення.

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Цар Ірод заздрив Ісусові, тож Йосип і Марія принесли Ісуса сюди, щоб бути в безпеці.

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Матвій 2:23

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Після того як Ісус народився, пастухи і мудреці прийшли сюди, щоб вклонитися Йому.

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Матвій 2:14

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Йосип і Марія принесли сюди Ісуса немовлям, а потім знову прийшли в це місце, коли Йому було 12 років. Він залишився і навчав людей у храмі.

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Матвій 2:1

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Марія тут жила, коли ангел Гавриїл явився, щоб сказати їй, що народиться Ісус.

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Храм, збудований Іродом, знаходився в цьому великому місті, яке було оточено стіною.

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Ця країна знаходиться біля Ізраїля.

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Коли Ісус був малою дитиною, Він тут жив з Марією та Йосипом.

ДІЗНАЙСЯ БІЛЬШЕ

Лука 2:42–49

ДЕ ХОДИВ ІСУС

По черзі вибирайте одну з карток "Дізнайся більше". Прочитайте подію або знайдіть і прочитайте вірш з Писань. Тоді покладіть картку на відповідній місцевості на карті.

Назарет

Єгипет

Єрусалим

Віфлеєм

Розмарі М. Уїксом
Генеральний президент
Початкового товариства

Найголовніші 10 цілей Еббі

*“Це є план спасіння для всіх”,
(Мойсей 6:62).*

Одного разу, коли я відвідувала заняття молодих жінок, учителька попросила клас написати їхні найголовніші 10 цілей у житті. Потім вона попросила дівчат поділитися написаним. Еббі, якій щойно виповнилося 12 років, сиділа поруч зі мною. Ось яким був перелік Еббі:

1. Навчатися в коледжі.
2. Стати інтер'єр-дизайнером.
3. Поїхати на місію до Індії.
4. Укласти храмовий шлюб з колишнім місіонером.
5. Мати п'ятерох дітей і дім.
6. Послати дітей на місію і на навчання.
7. Стати бабусяю, яка всіх пригощає печивом.
8. Розпестити онуків.
9. Більше дізнаватися про євангелію і радіти життю.
10. Повернутися і жити з Небесним Батьком.

Еббі мала бачення плану Небесного Батька для всіх нас. Коли, йдучи шляхом, ви зосереджені на найважливішій цілі—повернутися до Небесного Батька,—тоді ви її досягнете! ■

Зі статті “Знайти час поговорити і послухати”, Ліягона, квіт. 2012, с. 37

ТВІЙ ПЕРЕЛІК 10 НАЙВАЖЛИВІШИХ ЦІЛЕЙ

Напиши 10 цілей для *свого* життя. Потім поклади їх у щоденник, повісь на стіні або будь-де, де будеш їх часто бачити.

Ісус навчає у храмі

Лука 2:42–47

Приклейте цю сторінку на цупкий папір або картон. Потім виріжте фігурки і прикріпіть їх до паличок або паперових пакетів. Зберігайте в конверті, де зверху будуть написані посилання на Писання. ■

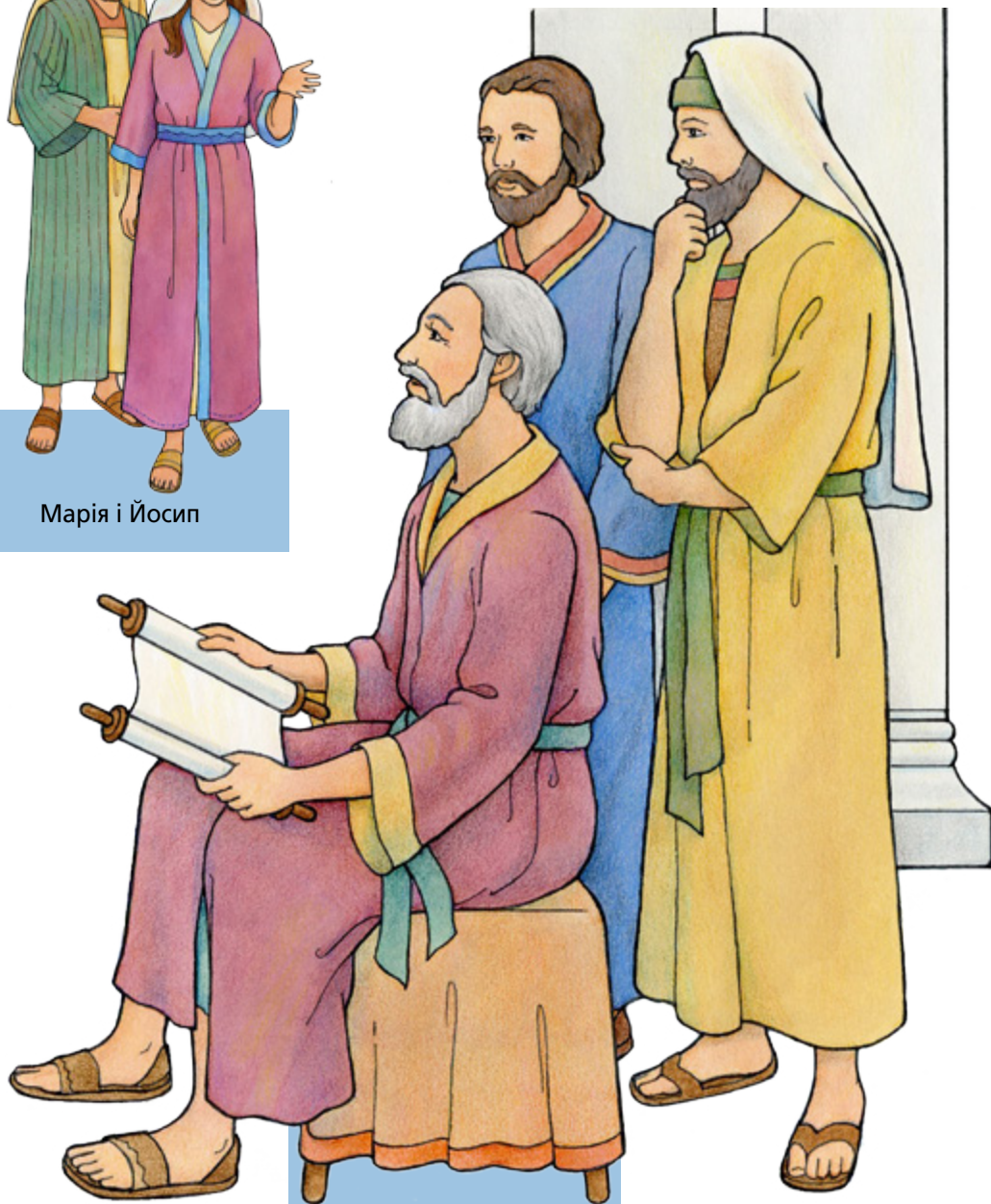
Ви можете надрукувати більше копій на сайті liahona.lds.org.

Ісус, вік 12 р.

Марія і Йосип

Учителі

МОЛІТВА В

Мітсі Хіменес Рамірес

Ґрунтується на справжніх подіях

Софії було майже вісім років. Вона готувалася до хрищення. Вона отримувала багато важливих знань. Серед іншого вона також дізналася про молитву. Вона знала, що може молитися Небесному Батькові в будь-який час. Вона знала, що може молитися в

будь-якому місці.

Одного дня Софія та її мама вирішили провідати свого тата на роботі. То була довга подорож. Її тато працював у іншому місті. Їм треба було їхати на автобусі, потім вантажівкою, а потім на таксі.

Поки вони їхали автобусом, Софія заснула.

Вона прокинулася від плачу немовляти. Мама і тато з маленькою дитиною сідали в автобус. Батьки немовляти мали схвильований вигляд.

Софії було шкода дитинки. Їй також було шкода її батьків. Раптом у неї з'явилася ідея. Вона прошепотіла своїй мамі на вухо:

АВТОБУСІ

“Чи можу я помолитися і попросити Небесного Батька благословити дитину?”

“Звичайно”,—сказала мама, усміхаючись.

Софія схилила голову і мовчки помолася. Вона гаряче молилася. Вона просила Небесного Батька благословити дитину. Вона просила

Його допомогти немовляті почуватися краще і більше не плакати.

Софія знала, що ми не завжди отримуємо те, про що молимося. Вона також знала, що на молитви не завжди відповідь надходить негайно. Але невдовзі дитина заспокоїлася. Потім вона перестала

плакати. Здавалося, що вона почуває себе краще. Її батьки вже не були такі стурбовані.

Софія відчула всередині тепло і спокій. Вона була рада за дитину і за її батьків. Софія знала, що Небесний Батько почув її молитву. ■

Автор живе в Мексиці.

Президент
Гарольд Б. Лі
(1899–1973)

ЯК Я МОЖУ ЗНАТИ, ЩО ГОСПОДЬ ПРОСТИВ МЕНЕ?

Як би ви відповіли людині, яка прийшла до вас з таким запитанням?

Кілька років тому я сидів з президентом [Меріоном Дж.] Ромні [1897–1988] у своєму офісі. Відкрилися двері. Увійшов чудовий юнак із занепокоєним виглядом на обличчі й сказав: “Брати, завтра я вперше збираюся піти до храму. Я припустився кількох помилок у минулому. Я був у єпископа і президента колу і чесно в усьому зізнався, пройшов процес покаяння, і після того як вони переконалися, що я не повернувся до минулого, вони ухвалили рішення, що я готовий до відвідування храму. Але брати, цього недостатньо. Я хочу знати, і як я можу знати, що Господь також мене простив”.

Як би ви відповіли людині, яка прийшла до вас з таким запитанням? Поки ми якусь мить роздумували, нам пригадалося звернення царя Веніямина з книги Мосії. Там була

група людей, які хотіли охриститися, і вони сказали, що бачать себе у своєму тілесному стані:

“І вони всі заволали в один голос, кажучи: О змилуйся, і приклади спокутуючу кров Христа, щоб ми могли одержати прощення наших гріхів, і наші серця могли бути очищеними. ...

... Після того як вони сказали ці слова, Дух Господа зійшов на них, і вони сповнилися радості, одержавши прощення своїх гріхів і маючи спокій у свідомості” (Мосія 4:2–3).

Там містилася відповідь.

Якщо приходить час, коли ви зробили все можливе, щоб

покаятися у своїх гріхах, ким би і де б ви не були, і найкращим чином залагодили все та відшкодували збитки; якщо вчинене буде впливати на ваше становище в Церкві і ви звернулися до відповідних провідників, то після цього ви захочете отримати підтвердження стосовно того, чи прийняв це від вас Господь. Коли ви, досліджуючи свою душу, шукаєте й знаходите спокій у свідомості, то це дає вам знати, що Господь прийняв ваше покаяння. Сатана захоче, щоб ви думали інакше і часом буде переконувати, що тепер, коли ви припустилися однієї помилки, ви можете продовжувати робити їх далі, бо немає шляху назад. Це один з найбільших обманів. Диво прощення доступне кожному з тих, хто залишає свої погані вчинки й більше до них не повертається. ■

Zi smammi “Stand Ye in Holy Places,” Ensign, July 1973, 122.

ПОГЛЯД

Як я можу знаходити радість, коли життя складне?

“Так багато в житті залежить від нашого ставлення. Наше сприйняття речей та реакція на людей може змінити усе. До нас можуть прийти мир і відчуття задоволення, якщо будемо робити все, на що здатні, а потім, попри будь-які обставини, вирішимо бути щасливими”.

Також у цьому номері

ДЛЯ ДОРОСЛОЇ МОЛОДІ

РАДЬТЕСЯ ЧАСТО

Скористайтеся шістьма принципами
успішних сімейних рад.

с.42

ДЛЯ МОЛОДІ

с.48

ТЕМА СПІЛЬНИХ ЗАХОДІВ НА 2015 РІК

Генеральні президентства Товариства
молодих жінок і Товариства молодих
чоловіків роз'яснюють Учення і Завіти 4:2.

ДЛЯ ДІТЕЙ

Заклик вивчати вірші з **Нового Завіту**

Скористайтеся розмальовкою, читаючи
цього року ці вірші в Новому Завіті.

с.66

